

Голос України

Влада - Радам!

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 117 (2119) ♦ Середа, 30 червня 1999 року ♦ Ціна договірна

Нам потрібно жити власним розумом і власною наполегливою працею

Як уже повідомлялося, 24–25 червня ц. р. Голова Верховної Ради України Олександр Ткаченко здійснив робочу поїздку в Житомирську область. Під час поїздки він ознайомився з розвитком соціальної інфраструктури у селах Бердичівського та Чуднівського районів.

Наступного дня відбулися засідання Координаційної ради з питань місцевого самоврядування при Голові Верховної Ради, а також нарада з участю керівників обласної ради, голів районних, сільських, селищних та міських рад. На них було проаналізовано роботу місцевих рад Житомирської області з розвитку соціальної інфраструктури в сільській місцевості.

1. Там, де твій дім...

... Усе має бути облаштоване. Схоже, такої точки зору дотримуються житомирці. В усіх селах, в усіх господарствах, де побували Голова Верховної Ради, народні депутати, гості з інших областей, відчувається рука господаря. Будиночки — впорядковані, поля — доглянуті, у магазинах — навіть райпоживспілки — на полицях товарів виставлено.

— Аби гроші були, — зітхнула жителька села Старий Солотвин, коли туди завітали високі гості.

(Закінчення на 2-й стор.).

«І ми орали!»,

Колаж Галини ГАЛУЗИНСЬКОЇ.

або Інваліди совісті

... В ординаторську хірургічного відділення, де я працюю, енергійною ходою увійшов усміхнений статний чоловік і, міцно потиснувши нам руки, поклав перед головним лікарем стос паперів. То були копії виписок з історій хвороб, які свідчили, що 63-річний добродій Н. хворіє на стенокардію напруження, має післяінфарктний кардіосклероз і ще кілька болячок. Відбудувач попросив завірити ці документи печаткою. На моє запитання, навіщо це йому, він з простодушністю неофіта відповів: «Хочу пов'язати це з Чорнобилем».

(Закінчення на 13-й стор.).

Парламентська хроніка

Бюджет-99 перекресно на користь шахтарів

Ранкове засідання 29 червня

Держбюджет-99 зазнав істотних поправок. 244 голосами до закону внесено зміну, запропоновану комуністами, за якою Верховна Рада зобов'язала уряд визначити джерела фінансування і надати вугільній галузі додатково півтора мільярда гривень. Регресні виплати шахтарям (у разі втрати працездатності) віднесено до захищених статей держбюджету.

(Закінчення на 2-й стор.).

У номер

Замість марнотратства — розумна ощадливість

Як відомо, до 1 липня парламент має ухвалити бюджетну резолюцію на 2000 рік. Наприкінці позаминулого тижня депутати намагалися прийняти її проект у першому читанні. Бюджетну політику на наступний рік, по суті, визначила голова профільного комітету, лідер фракції «Батьківщина» Юлія Тимошенко: і як автор найгрунтовнішого проекту (нагаду, ще два варіанти на розгляд Верховної Ради подавали голова підкомітету Валерій Асатчев та фракція КПУ), і як «начитанбу» з узгодження пропозицій після першого обговорення документа в залі.

(Закінчення на 7-й стор.).

Донбас у похід зібрався

Кількасот представників шахтарських колективів регіону вирушили до Києва для пікетування Верховної Ради України, наміченого на сьогодні. Учасники акції, організованої профспілкою працівників вугільної промисловості України і Незалежною профспілкою гірників України, вимагатимуть збільшення бюджетного фінансування галузі на 1,5 мільярда гривень.

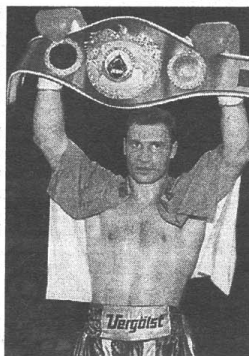
Тим часом триває піший похід до столиці гірників шахти «Галіська» державної холдингової компанії «Краснодонвугілля». Черговим пунктом зупинки колонії стала центральна площа Макіївки. В аналогічній формі вирішили висловити протест проти заборгованості із зарплати і робітники шахти «Курахівська» державної холдингової компанії «Селидіввугілля». Напередодні вихідних 130 гірників рушили у напрямку обласного центру. Два тижні перед цим інваліди-регресники цієї самої шахти та їхні дружини пікетували обласну держадміністрацію,магаючи повернення боргів, у тому числі з допомогою голодовки.

Спорт

Боксер Віталій Кличко піднімає над головою пояс чемпіона світу WBO після перемоги над попереднім чемпіоном світу Хербі Хайдом у «Лондон Арені» в суботу ввечері, 26 червня 1999 р. Кличко нокаутував Хайда у другому раунді, за 1 хвилину 27 секунд.

Фото
Асоційовані
Пресс/УНІАН.

30 червня

- ✓ 1704 р. Гетьман Іван Мазепа об'єднав Праву- і Лівобережну Україну.
- ✓ 1941 р. У Львові проголошено Акт про відновлення української державності. Створення Українського Державного правління на чолі з Ярославом Стецьком.
- ✓ 1988 р., червень. Святкування 1000-річчя Хрещення Русі.

Закон України
«Про спеціальну економічну зону
«Славутич»

4-5

Молоде
поповнення
лікарів вирушає
на передову

12

○ В Луганській області двоє підлітків під час викрадення кольорового металу з трансформаторної підстанції отримали важкі опіки.

○ В Києві проходить стихійна акція протесту з вимогою влаштувати паркову автотранспорту біля Бесарабського ринку.

○ 1-й енергоблок Запорізької АЕС, відключений внаслідок хвиногой справляючої автоматизації, під'єднано до енергомережі.

P.S.

Щиро дякуємо тим, хто передплатив «ГУ» на друге півріччя

Парламентська хроніка

✓ Ранкове засідання 29 червня

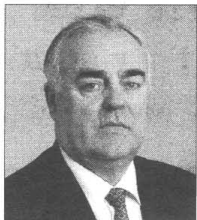
Бюджет-99 перекроєно на користь шахтарів

(Початок на 1-й стор.)

Інші проголосовані поправки до закону про держбюджет-99, зокрема, передбачають: надання 500 млн. гривень на збільшення зарплати вчителям; віднесення до захищених статей бюджету всіх соціальних виплат, заборгованості у зарплаті; заборону на надання державних гарантій підприємницьким структурам при отриманні кредитів; графік наповнення Пенсійного фонду; заборону уряду секвеструвати (скорочувати) бюджет без згоди парламенту; отримання додаткових коштів від транзиту нафти територією України; збільшення фінансування виборів Президента. За пропозиції, викладені головою Комітету з питань бюджету Юлією Тимошенко, проголосували 230 депутатів.

Сесія намагалася, але не змогла подолати вето Президента на зміни до закону про вибори Президента стосовно заповнення декларації про доходи (всієї сім'ї) під час реєстрації кандидатом у Президенти. Президент не підписав прийнятий Верховною Радою закон, вважаючи недоліжним змінювати «правила гри», коли гра вже розпочалася. Однак, на думку голови тимчасової парламентської комісії з дотримання виборчого законодавства Олександра Єльшикевича, мотиви Президента викликають подив у всіх, окрім одного з претендентів на кандидатуру у Президенти. О. Єльшикевич заперив з трибуни, що мав розмову з усіма претендентами (окрім Л. Кучми), і ніхто не заперечував проти оприлюднення не лише власних доходів, а й доходів членів усієї сім'ї. І лише одному че-

Звернення Голови Верховної Ради України Олександра ТКАЧЕНКА

Шановні громадяни України! Дорогі співвітчизники!

28 червня минає три роки з того пам'ятного дня, коли Верховна Рада України прийняла нову Конституцію. Значення цієї дати є надзвичайно важливим, бо вона увірвала в себе всі попередні події нашої новітньої історії, починаючи від Акта проголошення незалежності України 24 серпня 1991 року та схвалення цього документа у грудні того ж року всенародним референдумом.

Підготовка Основного Закону і сам процес його прийняття відбувалися непрості. Давалися знаки суперечності між політичними течіями, відсутність досвіду професійної парламентської діяльності, тиск ззовні і зсередини Верховної Ради з метою нав'язати чужі традиції нашого на-

роду псевдodemократичні зразки побудови держави.

Але Верховна Рада України попереднього скликання знайшла сили для консолідації і цим виконала свою історичну роль. Прийняття Конституції України стало особливо важливим кроком у процесі державотворення, демократизації суспільства, закріплення і розширення прав і свобод людини.

Минулі роки показали, що Конституція гідно витримала перевірку часом, є вагомим запобіжником спроб дестабілізації суспільства, встановлення недемократичних форм правління, зокрема одноосібної влади. Водночас новий досвід засвідчує і те, що нині діючий Основний Закон потребує певних уточнень і змін, викликаних самим життям. Муніципальні вибори на родинних депутатах, нинішній перебіг подій навколо виборів Президента України переконують, що шлях до демократії і громадянського суспільства не є простим і одномоментним.

Руйнівні процеси у всіх сферах життя, хронічна криза економіки, втрата успадкованих моральних і матеріальних цінностей, зведений нанівець соціальний за-

хист викликали у значній кількості людей почуття розгубленості, недовіри до нинішньої державної політики, що знаходиться свій прояв у байдужості чи навіть озлобленості. Водночас погіршення загального стану засвідчує і те, що здоровий, хоч і ослаблений, український організм не сприймає рецепти заїжджих знахарів, незалежно від їх географічної приналежності, а в відміну від першого періоду захоплення яскравими і принагідними обертками ставиться до них все більш скептично.

Ми починаємо розуміти, що, дивлячись на світ крізь чужі окуляри, можна взагалі осліпнути і стати довіку калікою. Ми починаємо поступово згадувати про свою національну гордість, про незаслужено забутий краєвий традиції і досвід попередніх поколінь. З кожним днем вимогливіше звучить голос чесних прагнучих людей, які прагнуть бути господарями на своїй землі, у батьківському краї. Паростки демократії, прав і свобод людини набирають сили, хоч, правду кажучи, рідна нива швент заросла бур'яном сваволі і корупційності, кланових інтересів і злочинного світу. Пара-

з нагоди
Дня Конституції
України, виголошено
по Українському
телебаченню
28 червня 1999 року

зитів, що живуть на білі України, можна позбутися, якщо протиставити їм нестрасну волю до життя, працьовитість і світлий розум нашого народу.

Єдиний наліній засіб для боротьби із шкідливими суспільними життями — це послідовне відстоювання загальнодемократичних норм і положень Конституції України. Спільними зусиллями ми здатні відродити Україну, вітчизняну економіку і соціальний захист громадян, промисловість і агропромисловий комплекс, науку і освіту, здатні мати справжню культуру і високу мораль, а не нав'язаний низькопробний ерзац, що заповнює нині книжкові полиці і шпальти преси, нахабно викирає з екранів телевізорів і гучно заявляє про себе на хвилях численних радіостанцій. Переконаний, ми розчистимо замулені народні джерела і повернемо їх кришталеву чистоту.

Прийняттям Конституції Україна зробила свій вибір на користь демократії, за якою носієм суверенітету і єдиним джерелом влади є народ. Будьмо ж гідні свого вибору і свого імені — український народ!

Добра вам, щастя і процвітання кожній родині.

Нам потрібно жити власним розумом і власною наполегливою працею

(Початок на 1-й стор.)

Зрозуміло, грошей бракує. Господарствам — також. А їх у селі два: колективне сільськогосподарське підприємство і прахогофабрика. Проте, вишукуючи резерви, господарства знаходять можливість утримувати об'єкти соціальної інфраструктури. І не тільки школу чи ФАП, а й комбінат комунальних послуг. А донедавна їх закривали, посилюючись на брак коштів.

Як гірко зауважив один із співрозмовників Олександра Ткаченка, село було приречене на вимирання. І Житомирщина відчула таку політику дуже гостро: протягом 1990—1995 років сільська поселенська мережа області скоротилася на 27 населених пунктів.

Власне, цьому є і пояснення: за останні чотири роки валовий національний дохід зменшився на чверть, доходи населення знизилися у 8 разів, а зарплати — у 12, порівняно з 1990 роком.

2. Через терни — до зірок

Цей улюблений девіз славетного сина Житомирщини Сергія Корольова — дороговказ його землякам. Вони прагнуть реалізувати свої задумки у конкретні справи. І, як підкреслив у своєму виступі голова обласної ради Архип Войтенко, уже поточного року вдалося наростити обсяги виробництва на 3 відсотки, порівняно з минулим роком.

Шоправда, є галузі, де ще не вдалося домогтися зрушень на краще: зокрема у хмелярстві. У попередні роки Житомирщина втратила славу краю, який вирощував левову частину продукції для пивоварів не тільки України. І цим оразу скористалися іноземні виробники, в тому числі китайські. Інша проблема хмелярів — переробка вищої продукції. Однак, здається, потроху проблему що розв'язують — невдовзі у краї з'явиться переробне підприємство.

Чимало кризових явищ вдається долати, застосовуючи прийняті Верховною Радою закони. Зокрема, завдяки запровадженню фіксованого сільськогосподарського податку, списанню та реструктуризації податкової заборгованості цукрових заводів та сільськогосподарських підприємств, збору на розвиток виноградарства, садівництва та хмелярства, деяких інших.

Отож учасники наради, схоже, недарма наголошували, що необхідно приймати Національну програму відплатження України. Вони переконані, що це дасть можливість визначити стратегічні напрями діяльності законодавчої і виконавчої влад, органів місцевого самоврядування і спільними зусиллями не тільки подолати кризові явища, а й вийти на вищий рівень розвитку.

3. «У поході до демократії ми дуже закульгали»

Зрозуміло, мова йшла і про майбутні президентські вибори. Голова Верховної Ради Олександр Ткаченко звернув увагу на таку тенденцію:

— Настоже, те, що в органах виконавчої влади згори донизу з'являються посадові особи, які нехтують державними законами і порядками, зловживають службовим становищем і безпальнично нав'язують свої погляди і бажання підлеглим.

Про це йшлося на нараді в обласному центрі. Олександр Ткаченко зауважив: делати помітніше нехтують права громадян на вільний вибір...

З'ясується, з Києва на місія розсилають циркуляри, від яких тигне холодом терору 1937 року. Зокрема, в одному з них сказано: «Підготувати пропозиції з нейтралізації відповідальних осіб, які дотримуються позиції, яка протилежна нашої».

Однак, наголосив Голова Верховної Ради, «суспільство має багато важелів впливу на новітні законодавчі ініціатори недобрих справ. І ці важелі потрібно застосовувати сповна». Щоб демократія не кульгала.

Олександр ТКАЧЕНКО
Володимир КОРОЛЬОК
Фото Миколи БІЛОКОПИТОВА.

Помітніше нехтують права громадян на вільний вибір

чому не до вподоби... За подолання вето Президента проголосували 262 депутати. Проти виступили фракції НДП, «Відродження регіонів», «Зелені», «Трудова Україна» і половина фракцій СДПУ(о) та Руху.

Пропозиції Президента скасувати зміни до виборчого закону набрала 51 голос. Вирішено перенести розгляд цього питання на наступний день після чергових консультацій.

У першому читанні прийнято закон про господарську діяльність Збройних сил України, у цілому — закон про заборгованість із сплати податку за земельні ділянки Збройних сил.

Після перерви відбулися парламентські слухання на тему реформування української армії.

Юліана ШЕВЧУК.

✓ Врожай-99

Обирають «кочівну» тактику

Не тільки 90 наявними власними комбайнами, а ще й піснетно залучених зі сторони розпочинають живити хлібороби Очаківського району, що на Миколаївщині. Для цього заздалегідь уклали договори з машино-технологічними станціями області. За роботу «чужинців» доведеться розраховуватися урожаєм. Досвід отакої «кочівної» тактики проведення жнива уже є — її торік успішно застосувало тутешнє КСП «Одвілля», очолюване Федором Івановим. І залишилося у витраті: і власний хліб швидко, без втрат з поля, взяло, й на стороні непогано заробило, відшкодувавши витрати на залучену техніку. Тепер, отож, на таку практику переходять усім районом.

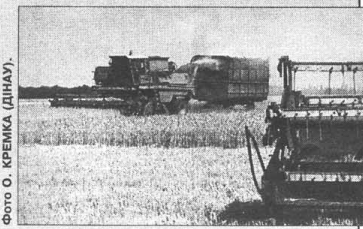

Фото О. КРЕМКА (ДІНАУ).

Проблема сміття у вітчизняній журналістиці

Політичний тиждень у ЗМІ

3 іншого голосу

1. Що ж то позавчора було? Мабуть...

Через різні причини більшість наших ЗМІ конституційну тему спускає «на гальмах».

Коли першого зустрічного американця запитують: «Що записано в Конституції США?», він часто відповідає: «Не знаю. Але, мабуть, щось хороше».

Б'юс об заклад: змусьте нашого пересічного громадянина прочитати «від корки до корки» Конституцію України, він зробив би для себе велике відкриття. З'ясується, там теж написано тільки все хороше. Ну й слава Богу! Нехай так і думає. Бо гострі списи критики в бік нашого Основного Закону за його недосконалість і надмірну демократичність літають дуже високо над головою цього самого пересічного громадянина. І щільно у Конституцію громадянин, які трішки ривіш від нього перед цим законом, а свої інтереси називають винятково державними.

У суботньому номері газети «День» з просторого інтер'ю у голови Всеукраїнського об'єднання «Відкрита політика» Анатолія Матвієнка можна, наприклад, довідатися, що, на його думку, запеклим порушником нашого Основного Закону є не хто інший, як сам його гарант, тобто Президент України. Бо він поведемо дублює конституційні положення своїми указами з так

званих нерегульованих законодавством питань. Шоправа, обидва: і Леонід Кучма, і Анатолій Матвієнко критикують окремі недоліки Основного Закону. Для першого — це відсутність там «дійових механізмів влади», для другого — «не гарантовані права політичної опозиції». Тут усього нічого не поліпшити.

У кого що болить... І все-таки «День» вустами Анатолія Сергієвича застерігає всіх від будь-яких спроб розпочати процес внесення змін до Конституції за нинішньої нестабільної політичної ситуації в Україні і тверезо нагадує, що такі зміни — виняткова прерогатива Верховної Ради.

2. «Дучи назустріч!..»

«Червоний» понеділок став «чорним» для повноважень Президента своїми указами «дерегулювати» законодавчі прогалини перехідного періоду. Вони призначають. Багатогражданська на економіка України виходить з режиму «ручного управління». Цей факт найбільше збентежив перший національний телеканал (УТ-1). Загрозований і витираєлий теледзвінок, який довіряє широті політичних висновків ведучого програми «7 днів» Гіора Сторожа і думає, що той говорить те, що думає, те повинен був переїнятиш цим збентеженим. І в цьому його підтримає один з ігорів передачі — перший

заступник міністра економіки України Віктор Кальник.

Урядовці вкуні з президентського адміністративного будівельно-заказили Верховну Раду оперативними економічними законопроектами, указами. І всі, як на підбір, ефективні. Рахунок пішов на десятки, сотні! Ше 6 трох... Але ж бо кажуть: суцільні перди бувають лише в перловій каші.

Ну не в змозі нормальний організм з'їсти стільки такої каші! Бо стане йому зле зі шлунком, як тій білошанній невістці. Та ви що? То ж же добре, так і треба! Бо хто ж осоромився? Та вона ж, невістка. (Розумій — Верховна Рада). Від такого натхнення аргументація ведучого «7 днів» зводиться до прийомів зручниця, як зчовані домашні каші, і з машини, як стара добра сокіра. І до оскомин звичних. Упродовж майже цілої години (такий хронометраж «7 днів») палітра політичної аналітики стосовно парламенту набирає одностайно, але стійкого колюру — лабораторний аналіз. Десь на 53-й хвилині мовлення з телекадра все ще ділоса приблизно так:

«Не було б проблем ні з курсом, ні з бензином. Але...»

а)... заважала Верховна Рада.

б)... політичні ігри депутатів.

в)... який парламент покаже тепер, на що він здатен, якщо депутат не стане на заваді бажанням президента громадян України.

г)... уряд теж винен, але тільки тому, що живе відставаючи, як ініційне все та сама Верховна Рада.

а)... Господа депутати! Ми вам цього не простим!

Коротше, ні пам'ятає, що трапилось з невісткою.

У фіналі телерепортажу уже не було кому відволікатися на якісь інші політичні події тижня. Бо якраз підійшла черга Голови Верховної Ради.

Хто стежив за виборами київської голови, той пригадає «розкручений» на каналі «Інтер» антирекламний відсірок на Олександра Омельченка, де мер Києва ототожнювався з комичним героєм паном Голохастовим. «7 днів» завершувала спробу зробити щось подібне з Олександром Ткаченком за мотівом його передвиборних поїздок і зустрічей з людьми. Між словами «Земля!» і «Люди!» йому поставили капкан з великим нятяком.

Образиво не вишло. Слабка пародія не може бути смішною.

А початок «7 днів» був таким серйозним: візит Президента України до Польщі. Немає підстав не вірити, що він проходив під знаком широкі поваги Олександра Квашневського до зусиль Леоніда Кучми в утвердженні української державності, які, на думку польського Президента, повинні підно цюнувати наші виборці 31 жовтня. Все в дусі добросусітності.

Та ось у газеті «День» за п'ятницю матеріал на що саме тому зміщено політзаголовок: «Рівні шляхи Квашневського німця, кого обирали канцлером?»

У застійні часи засади політично заангажованої журналі-

стики формулюються коротко і дуже влучно: «Дучи назустріч...»

Нині так уже не пишуть, та суть не змінюється.

Закон штату Пенсильванія, США.

3. «Баті у вас висить на стіні!»

Політичний тиждень в Україні завершився глибоким і легешним злітанням у Страсбург, де нашу делегацію збиралася на Парламентській Асамблеї Ради Європи позбавити через наші законодавчі «огріхи» повноважень. Образно кажучи, Європа збиралася публічно нас відшаматати і виставити за двері свого дому. Але і цього разу пронесло.

Ситуацію детально аналізує в суботу газета «Сьогодні», яка наводить з цього приводу підтвердження передбаченням першого заступника Голови Верховної Ради Адама Мартинюка. Той мав рацію, коли прогнозував, що на ПАРЄ нас тільки полякують, а ось каратимуть у разі чого вже після президентських виборів.

Але баті повісили на видне місце на стіні європейської «стайні», в якій завжди шмагують «козачки».

Стосовно архаїчного витлумі з законодавства Пенту Пенсильванія, з якого я почав цей огляд, то тамтешні домогосподарки, видно, не чули російського прислів'я: «Не виносити сор із избы». Нехтування цієї життєвої мудрості в практиці наших ЗМІ одних виносити на вершини популярності, інших запихати під той самий климком на підлозі, об який витирають ноги.

Федір АНДРИШЕВСЬКИЙ, політичний оглядач.

Усіх впускає — нікого не впускає... це називається мішоповка?

Коментар

Пояснюючи в останній передачі «7 днів» розуму законності в країні нездатним тяжітиши депутати усіх рівнів до криміналітету, пан Сторожук попередив за законодавця: імовірно зміни в імунітеті власників «мішоповки» мандатів дуже цікавлять людей...

Ну, чому тільки це цікавить людей? Вони досить допитливі і в інших питаннях. Наприклад, як почуватися радник Президента і його довірена особа на виборах Олександр Волков під «пришлом» тимчасової депутатської слідчої комісії, чому ще одного близького до влади держави бізнесмена Вадима Рабиновича «люб'язно попросили» не турбувати п'ять років прикордонників України. На жаль, «об'єктивний» телеведучий не проаналізував ці «непомітні» події минулого тижня. Тим часом делікатно обійдені І. Сторожуком новини викликали великий резонанс не лише в нашій країні. Рішення СБУ від 24 червня про заборону громадянину Ізраїля (а за сумісництвом і в відомому українському бізнесмені, що походить пакетом акцій у деяких вітчизняних мас-медіа) Вадиму Рабиновичу на в'їзд в Україну, чесне слово, пані Сторожук, викликало більшу цікавість людей, ніж слухання озвучені вами факти абстрактних депутатських «зділнянь».

Ще зовсім недавно Всеукраїнський фонд сприяння міжнародному співробітництву «Українське народне поствоство» під головуванням екс-президента Леоніда Кравчука надав п. Рабиновичу звання «Народний посол України». За що? А за великий особистий внесок у розвиток дружніх відносин між народами і зміцнення авторитету України». Сам Вадим Рабинович у «Монолозі про незалежність» в газеті «Независимості» від 23 червня скромно підтвердив свій «внесок в авторитет»: «Ми інвестуємо майбутнє, намагаємося робити те, за що нам не соромно було «завтра». І раптом — у прямиому значенні слова «завтра», себто 24-го, СБУ «великий особистий внесок у зміцнення» викладає в новій редакції. Вадима Рабиновича оголошили персоною нон-грата на п'ять років «за діяльність, що заважала значні збитки українській економіці і в інтересах безпеки країни». В принципі, за дії, які начебто треба соромитися.

Голова парламентського Комітету з питань законодавчого забезпечення правоохоронної діяльності і боротьби з організованою злочинністю і корупцією Юрій Кармазін, коментуючи в пресі рішення СБУ, підкреслює: він не дотримується, що п. Рабинович не пущать в Україну. «Народний посол» за словами Ю. Кармазіна, є представником певного клану, що займається, не будемо найвісними, питаннями іншої «дипломатії». Оскільки кланова боротьба нині сильно загострилася, іде знищення деяких «кадрів». Ще зовсім недавно, стверджує пан Кармазін, Вадим

Рабинович тримав руку на пульсі багатьох важливих процесів в державі. Він, користуючись близькістю до «тіла», впливав на кадрові призначення в органах виконавчої влади і на посади правоохоронної системи. Одне слово, чиновники, добираючись до цієї посади, спочатку «кланялися» громадянину Ізраїлю, аби одержати портфель з рук громадян України. Замкнений кадровий шкіль.

Текст рішення СБУ хоча не вичерпно, але пояснює, чому не треба дивуватися відсутності пана Рабиновича під небом України. Хоча зовсім не пояснює нічого іншого: як його з України випустили? Погodyмося, це велике шастя — часно покинути країну, в якій тебе звинувачують в економічних диверсіях. Поінформовані джерела стверджують: пан Рабинович ще вранці 24-го був у Києві, і йому особисто зачитали рішення, на підставі якого він став вигнанцем. Співробітники особи нон-грата спокійно забрали з офісу й усі документацію, яка, за логікою, мала б дуже зацікавити грізне відомство пана Деркача. Тому з усіх версій, що гуляють нині в політичних коридорах, віддалених від президентського поверку, найпродовольнішою видається така: удар по Вадиму Рабиновичу було завдано саме з команди І. Кучми, а не опозиції: по-перше, превентивний захід у зв'язку з розслідуванням справи Волкова не зашкодив. По-друге, в середовищі глави держави у п. Рабиновича багато недоброзичливих конкурентів. По-третє, краще спрямувати обурення в потрібне русло — на випущеного без перешкод громадянину Ізраїлю, ніж на деяких громадян України, що змушені залишитися, хоча й під депутатським, але слідством, удома...

Вадим Рабинович вважає рішення СБУ або помилкою, або провокацією. Якщо до нинішньої серії він переконатися, що компетентні органи з ним не жартують, «жертва провокації» готова оприлюднити в Тель-Авіві на прес-конференції «в екзилі» імена політичних замовників рішення СБУ. Запилилося чекати зовсім недовго. Цікаво, що новенького скаже нам недавній приятель Президента?

До речі, вчорашньому улюбленцеві Леоніда Кучми доля зацікавила немаленька лише в Україні. На Заході і на історичній батьківщині більш ніж стримано ставилися до нашого «народного посла»: за деякі сумнівні «інвестиції в особисте майбутнє». Не таємниця: В. Рабинович свого часу засявлявся у зв'язках з фірмою «Нордекс», що займалася торгівлею зброєю і ядерних матеріалів для Північної Кореї та Ірану. Начебто й дружбу з Леонідом Даниловичем Рабиновичем посплунув за прихильностіванням з крутих мафіозними «авторитетами». Хоча з ким там не дружать «заряди зміцнення авторитету України»? Звісно, як і під «авторитетом» мати на увазі репутацію нашої держави на міжнародному рівні як однієї з найкорумпованіших у світі. На превеликий наш сором...

Людмила КОХАНЕЦЬ.

99. Вибори. Хочете стати піддослідним кроликом...

Сильна особистість, інтелектуал, спокійний, розсудливий чоловік, який стежить за своєю зовнішністю, є прихильником незалежності держави і ринкової економіки. За такого «збірного» президента готова проголосувати у жовтні українська молюдь 18–28 років. Про це свідчить опитування, проведене Державним комітетом України у справах сім'ї та молоді спільно з Українським інститутом соціальних досліджень.

Непопулярні, тобто набрали найменший відсоток, такі риси «збірних» кандидатів: прихильник людина (4%), закликав до боротьби (10%), комуніст (13%), бідний, малозабезпечений (17%), прихильник авторитарної жорсткої влади (19%), той, хто співробітничав із нинішньою владою (19%).

Президента слабкої статі воліють обирати лише 13% опитаних.

Судачи зі щорічної доповіді Держкоммодол Президентів України, Верховної Ради та Кабінету Міністрів, з якою мали змогу ознайомитися учасники недавніх парламентських слухань з питань молодіжної політики, електоральна поведінка української молюди тягне на слабку трічку.

У системі координат «ліво–право» політичні погляди «майбутніх будівничих держави» розподілилися так: 7% вважають себе прихильниками лівих, 23% — центристів, 8% — правих. Більшість же — політично аморфна. 27% відповіли, що їм важко визначитися, а 35% взагалі не орієнтовані в політиці.

Серед молюди українців негусто прихильників комуністичної та соціалістичної ідей (7 і 2%). Здебільшого їхні погляди близькі до національно-демократичних. Досить популярна й екологічна ідея.

Водночас серед «зеленого» молодіжного електорату (тобто тих, хто на минулих парламентських виборах проголосував за Партию зеленых) лише 46% готові віддати свій голос за неї вдруге на наступних виборах. «Морально стабільним» є молодіжний електорат націонал-демократичних партій (68% знову проголосували «за них»), за націонал-революційну (67%) та за лівих (64%). Тобто, електорат цих партій «хитається з боку в бік під впливом випадковостей».

Шоправа, аспірує клішонованому уявленню про політичну апатію молюди, її активність на парламентських виборах 1998 року зростає порівняно з попередніми. Хоча помітно пасивні задики на тілі виборчого запалу дідуся і бабусь. «Унаслідок нестатистичності політичної орієнтації молодіжний електорат може стати сприятливим об'єктом для передвиборних технологій різних політичних сил», — підсумовується у доповіді.

Що ж, не секрет, що саме цей «благородний прошок», який ще не визначився, і буде піддослідним кроликом. На нього будуть спрямовані в передвиборній боротьбі всі експерименти.

Юліана ШЕВЧУК.

99 Вибори

✓ Одеса

ДЕ ОТА ВУЛИЦЯ, ДЕ ОТОЙ ДІМ?

Одеситам, які вже визначилися у підтримці того чи того претендента на кандидатуру в Президенти країни, не так вже й просто засвідчити це. Ну хоча б на даному етапі своїм підписом у підписному листі. Офіс більшості партій, які займаються збиранням підписів, ніби засекречені, ніде ніяких повідомлень про місце їх розташування немає. Ходять, правда, збирачі підписів людьми містами, по домівках. Активно тут діють комуністи, які збирали десятки тисяч підписів на підтримку свого претендента Петра Симоненка.

Кілька семінарів-інструктажів провели зі своїми збирачами в об'єднанні Соціал-демократичного союзу, який підтримує Євгена Марчука. Ці організації, одержавши свій столик миськовимкодом, вирішили встановити свій столик у миському саду, де завжди людно, аби збирати підписи там.

Соціалісти, збираючи підписи на підтримку Олександра Мороза, вивіснені, що із завданням успішно впоралися, однак нарікають, що в деяких сільських районах зустрічають протидію. Мінімум, на який розраховують рухливці, які за Юрія Костенка, — це 35 тисяч підписів... Певно, якщо всім виборцям стали відомі конкретні місця розташування штабів із збирання підписів, цей процес пішов би інтенсивніше. А виступити забезпечити розрахунковий мінімум підписів з регіону до 12 липня, коли цей етап завершиться, не так просто.

Комісії вже ліплять

Хоча часу до завершення формування територіальних виборчих комісій ще досить — останній термін 11 серпня — чимало партій уже внесли свої кандидатури до їх складу. Одеська об'єднана партія «Свобода» вже отримала раз по раз публічне в міському ЗМІ звернення до обласних партійних осередків з проханнями вносити пропозиції, щоб скористатися правом через своїх представників у комісіїх безпосередньо організувати й контролювати хід президентських виборів.

Георгій ВОРОТНИК.

✓ Донецьк

Чотиринадцятьом висуванням відмовлено

Колегія з цивільних справ Верховного Суду України визнала обґрунтованою постанову Центрвиборчком про відмову в реєстрації претендентом на кандидатуру у Президенти України народному депутату Тетяні Задорожній. Т. Задорожню висунали претендентом збори виборців Шахтарська на Донецщині. Однак ЦВК визначила, що подані для її реєстрації претендентом документи не відповідають вимогам закону про вибори Президента.

Як відомо, ЦВК зареєструвала 19 претендентів на кандидатуру на найвищу державну посаду. 14 висуванням відмовлено в реєстрації.

✓ Кіровоград

Кримінал чи політика?

Уночі невідомі вибили двері приміщення крайової управи Народного руху України («уловенківського»). Що вони шукали, поки ще невідомо, бо, крім дешевого калькулятора, з офісу партії нічого не зникло. Не виключено, що злодійники мали намір заволодіти банками підписних листів, на яких сьогодні можна зробити непоганий бізнес.

Олег БОНДАР.

✓ Фотофакт

Мітинг біля Кабміну.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Цей Закон визначає порядок створення, ліквідації та особливості механізму функціонування спеціальної економічної зони «Славутич» (далі — СЕЗ «Славутич»).

Стаття 1. Створення СЕЗ «Славутич».

1. СЕЗ «Славутич» створюється і діє в адміністративно-територіальних межах міста «Славутич» Київської області терміном до 1 січня 2020 року.

2. Метою створення СЕЗ «Славутич» є залучення інвестицій для створення нових робочих місць у місті Славутич та забезпечення працевлаштування працівників Чорнобильської АЕС, які вивільняються у зв'язку з достроковим виводом її енергоблоків і послуг, поставок на внутрішній ринок високоякісної продукції та послуг, а також впровадження нових технологій, ринкової методів господарювання та розвитку інфраструктури СЕЗ «Славутич», поліпшення використання природних та трудових ресурсів.

3. На території СЕЗ «Славутич» установлюється і діє спеціальний правовий режим економічної діяльності, визначений Законом України «Про загальні засади створення і функціонування спеціальних (вільних) економічних зон», з урахуванням особливостей, встановлених цим Законом.

Стаття 2. Особливості дії законодавства України у СЕЗ «Славутич».

1. Законодавство України на території СЕЗ «Славутич» діє з урахуванням особливостей, передбачених Законом України «Про загальні засади створення і функціонування спеціальних (вільних) економічних зон» та цим Законом.

2. Держава гарантує стабільність встановленого цим Законом правового режиму функціонування СЕЗ «Славутич» на весь термін, визначений статтею 1 цього Закону.

3. У разі зміни законодавства України з питань оподаткування, інвестиційної діяльності та митного регулювання до суб'єктів СЕЗ «Славутич» протягом періоду функціонування цієї зони застосовуються особливості, передбачені цим Законом.

Стаття 3. Цілі створення СЕЗ «Славутич».

1. Створення СЕЗ «Славутич» має на меті залучення інвестицій, створення нових робочих місць, розвитку економіки міста Славутич та області.

2. СЕЗ «Славутич» створюється з метою залучення інвестицій, створення нових робочих місць, розвитку економіки міста Славутич та області.

3. СЕЗ «Славутич» створюється з метою залучення інвестицій, створення нових робочих місць, розвитку економіки міста Славутич та області.

4. СЕЗ «Славутич» створюється з метою залучення інвестицій, створення нових робочих місць, розвитку економіки міста Славутич та області.

5. СЕЗ «Славутич» створюється з метою залучення інвестицій, створення нових робочих місць, розвитку економіки міста Славутич та області.

6. СЕЗ «Славутич» створюється з метою залучення інвестицій, створення нових робочих місць, розвитку економіки міста Славутич та області.

7. СЕЗ «Славутич» створюється з метою залучення інвестицій, створення нових робочих місць, розвитку економіки міста Славутич та області.

8. СЕЗ «Славутич» створюється з метою залучення інвестицій, створення нових робочих місць, розвитку економіки міста Славутич та області.

9. СЕЗ «Славутич» створюється з метою залучення інвестицій, створення нових робочих місць, розвитку економіки міста Славутич та області.

10. СЕЗ «Славутич» створюється з метою залучення інвестицій, створення нових робочих місць, розвитку економіки міста Славутич та області.

11. СЕЗ «Славутич» створюється з метою залучення інвестицій, створення нових робочих місць, розвитку економіки міста Славутич та області.

12. СЕЗ «Славутич» створюється з метою залучення інвестицій, створення нових робочих місць, розвитку економіки міста Славутич та області.

13. СЕЗ «Славутич» створюється з метою залучення інвестицій, створення нових робочих місць, розвитку економіки міста Славутич та області.

14. СЕЗ «Славутич» створюється з метою залучення інвестицій, створення нових робочих місць, розвитку економіки міста Славутич та області.

15. СЕЗ «Славутич» створюється з метою залучення інвестицій, створення нових робочих місць, розвитку економіки міста Славутич та області.

16. СЕЗ «Славутич» створюється з метою залучення інвестицій, створення нових робочих місць, розвитку економіки міста Славутич та області.

17. СЕЗ «Славутич» створюється з метою залучення інвестицій, створення нових робочих місць, розвитку економіки міста Славутич та області.

18. СЕЗ «Славутич» створюється з метою залучення інвестицій, створення нових робочих місць, розвитку економіки міста Славутич та області.

19. СЕЗ «Славутич» створюється з метою залучення інвестицій, створення нових робочих місць, розвитку економіки міста Славутич та області.

20. СЕЗ «Славутич» створюється з метою залучення інвестицій, створення нових робочих місць, розвитку економіки міста Славутич та області.

21. СЕЗ «Славутич» створюється з метою залучення інвестицій, створення нових робочих місць, розвитку економіки міста Славутич та області.

22. СЕЗ «Славутич» створюється з метою залучення інвестицій, створення нових робочих місць, розвитку економіки міста Славутич та області.

23. СЕЗ «Славутич» створюється з метою залучення інвестицій, створення нових робочих місць, розвитку економіки міста Славутич та області.

24. СЕЗ «Славутич» створюється з метою залучення інвестицій, створення нових робочих місць, розвитку економіки міста Славутич та області.

25. СЕЗ «Славутич» створюється з метою залучення інвестицій, створення нових робочих місць, розвитку економіки міста Славутич та області.

26. СЕЗ «Славутич» створюється з метою залучення інвестицій, створення нових робочих місць, розвитку економіки міста Славутич та області.

27. СЕЗ «Славутич» створюється з метою залучення інвестицій, створення нових робочих місць, розвитку економіки міста Славутич та області.

28. СЕЗ «Славутич» створюється з метою залучення інвестицій, створення нових робочих місць, розвитку економіки міста Славутич та області.

29. СЕЗ «Славутич» створюється з метою залучення інвестицій, створення нових робочих місць, розвитку економіки міста Славутич та області.

30. СЕЗ «Славутич» створюється з метою залучення інвестицій, створення нових робочих місць, розвитку економіки міста Славутич та області.

31. СЕЗ «Славутич» створюється з метою залучення інвестицій, створення нових робочих місць, розвитку економіки міста Славутич та області.

32. СЕЗ «Славутич» створюється з метою залучення інвестицій, створення нових робочих місць, розвитку економіки міста Славутич та області.

33. СЕЗ «Славутич» створюється з метою залучення інвестицій, створення нових робочих місць, розвитку економіки міста Славутич та області.

«Про спеціальну

на день їх реєстрації як суб'єктів СЕЗ «Славутич».

Стаття 3. Органи управління СЕЗ «Славутич».

Органами управління СЕЗ «Славутич» є:

1. Славутичська міська рада та її виконавчий комітет у межах своїх повноважень;

2. орган господарського розвитку і управління СЕЗ «Славутич», утворений Славутичською міською радою за участю окремих суб'єктів підприємницької діяльності, які діють на території СЕЗ «Славутич».

Стаття 4. Повноваження Славутичської міської ради та її виконавчого комітету щодо управління СЕЗ «Славутич».

1. Славутичська міська рада та її виконавчий комітет здійснюють свої повноваження на території СЕЗ «Славутич» відповідно до Конституції України, Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні», цього Закону та інших нормативно-правових актів.

2. Виконавчий комітет Славутичської міської ради здійснює свої повноваження щодо управління СЕЗ «Славутич» відповідно до власних (самоврядних) повноважень та делегованих повноважень відповідно до Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні».

3. До сфери повноважень Славутичської міської ради та її виконавчого комітету також належать:

1. внесення пропозицій про зміни в статуті СЕЗ «Славутич» у порядку, встановленому законодавством України;

2. затвердження стратегічних та поточних програм розвитку СЕЗ «Славутич»;

3. забезпечення необхідних умов функціонування державних органів, розташованих на території СЕЗ «Славутич»;

4. укладення з органом господарського розвитку і управління СЕЗ «Славутич» генеральної угоди про передачу йому в користування земельних ділянок, об'єктів інфраструктури, розташованих на території СЕЗ «Славутич», та природних ресурсів місцевого значення;

5. укладення з органом господарського розвитку і управління СЕЗ «Славутич» генеральної угоди про передачу йому в користування земельних ділянок, об'єктів інфраструктури, розташованих на території СЕЗ «Славутич», та природних ресурсів місцевого значення;

6. укладення з органом господарського розвитку і управління СЕЗ «Славутич» генеральної угоди про передачу йому в користування земельних ділянок, об'єктів інфраструктури, розташованих на території СЕЗ «Славутич», та природних ресурсів місцевого значення;

7. укладення з органом господарського розвитку і управління СЕЗ «Славутич» генеральної угоди про передачу йому в користування земельних ділянок, об'єктів інфраструктури, розташованих на території СЕЗ «Славутич», та природних ресурсів місцевого значення;

8. укладення з органом господарського розвитку і управління СЕЗ «Славутич» генеральної угоди про передачу йому в користування земельних ділянок, об'єктів інфраструктури, розташованих на території СЕЗ «Славутич», та природних ресурсів місцевого значення;

9. укладення з органом господарського розвитку і управління СЕЗ «Славутич» генеральної угоди про передачу йому в користування земельних ділянок, об'єктів інфраструктури, розташованих на території СЕЗ «Славутич», та природних ресурсів місцевого значення;

10. укладення з органом господарського розвитку і управління СЕЗ «Славутич» генеральної угоди про передачу йому в користування земельних ділянок, об'єктів інфраструктури, розташованих на території СЕЗ «Славутич», та природних ресурсів місцевого значення;

11. укладення з органом господарського розвитку і управління СЕЗ «Славутич» генеральної угоди про передачу йому в користування земельних ділянок, об'єктів інфраструктури, розташованих на території СЕЗ «Славутич», та природних ресурсів місцевого значення;

укладення договору (контракту) з суб'єктом СЕЗ «Славутич» щодо умов реалізації інвестиційного проекту в порядку, встановленому Славутичською міською радою;

розгляд і затвердження в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України, інвестиційних проектів, що реалізуються на території СЕЗ «Славутич»;

утворення, ліквідації, реорганізації органу господарського розвитку і управління СЕЗ «Славутич»;

організація підготовки (перепідготовки) кадрів;

регулювання залучення до роботи у СЕЗ «Славутич» іноземних працівників;

здійснення інших повноважень, передбачених цим Законом.

Стаття 5. Повноваження органу господарського розвитку і управління СЕЗ «Славутич».

1. Органом господарського розвитку СЕЗ «Славутич» є юридична особа, утворена Славутичською міською радою за участю окремих суб'єктів підприємницької діяльності, які діють на території СЕЗ «Славутич».

Положення (статут) про орган господарського розвитку і управління СЕЗ «Славутич» затверджується Славутичською міською радою.

2. До компетенції органу господарського розвитку і управління СЕЗ «Славутич» належать:

1. організація обслуговування території СЕЗ «Славутич»;

2. організація і контроль за будівництвом об'єктів виробничої та неробничої інфраструктури та розвитку мережі комунікаційних зв'язків;

3. укладення договорів на виконання підприємств робіт щодо обслуговування території СЕЗ «Славутич», будівництва об'єктів виробничої та неробничої інфраструктури, розвитку мережі комунікаційних зв'язків;

4. укладення договорів про експлуатацію об'єктів інфраструктури;

5. укладення з суб'єктами СЕЗ «Славутич» у межах повноважень, наданих Славутичською міською радою, договорів оренди земельних ділянок, використання природних ресурсів місцевого значення та об'єктів інфраструктури СЕЗ «Славутич»;

6. укладення з суб'єктами СЕЗ «Славутич» у межах повноважень, наданих Славутичською міською радою, договорів оренди земельних ділянок, використання природних ресурсів місцевого значення та об'єктів інфраструктури СЕЗ «Славутич»;

7. укладення з суб'єктами СЕЗ «Славутич» у межах повноважень, наданих Славутичською міською радою, договорів оренди земельних ділянок, використання природних ресурсів місцевого значення та об'єктів інфраструктури СЕЗ «Славутич»;

8. укладення з суб'єктами СЕЗ «Славутич» у межах повноважень, наданих Славутичською міською радою, договорів оренди земельних ділянок, використання природних ресурсів місцевого значення та об'єктів інфраструктури СЕЗ «Славутич»;

9. укладення з суб'єктами СЕЗ «Славутич» у межах повноважень, наданих Славутичською міською радою, договорів оренди земельних ділянок, використання природних ресурсів місцевого значення та об'єктів інфраструктури СЕЗ «Славутич»;

10. укладення з суб'єктами СЕЗ «Славутич» у межах повноважень, наданих Славутичською міською радою, договорів оренди земельних ділянок, використання природних ресурсів місцевого значення та об'єктів інфраструктури СЕЗ «Славутич»;

11. укладення з суб'єктами СЕЗ «Славутич» у межах повноважень, наданих Славутичською міською радою, договорів оренди земельних ділянок, використання природних ресурсів місцевого значення та об'єктів інфраструктури СЕЗ «Славутич»;

У номер

✓ Тбілісі

Про перспективи співробітництва

Сьогодні міністр закордонних справ України Борис Тарасюк перебуває з офіційним візитом у Грузії. Залученою його зустрічі з найвищими українськими особами. Безперечно, сторони зацікавлені в обговоренні перспектив співробітництва, пов'язаних із транзитним транспортуванням ранньої каспійської нафти. Цю розмову буде продовжено в Баку, бо саме сьогодні глава українського МЗС здійснить офіційний дводенний візит до Азербайджану. Очікують підписання кількох двосторонніх документів.

✓ Лондон

Зробити

«саркофаг» безпечним

2 липня в Лондоні західним підприємцям буде представлено план закупівель товарів та послуг із першочергових заходів перетворення об'єкта «Укриття» (саркофаг над зруйнованим унаслідок аварії на 4-му енергоблоці Чорнобильської АЕС) на екологічно безпечну систему (проект СПІР).

✓ Київ

Починаємо віддавати борги

Україна після тримісячної затримки почала сплачувати товарну частину заборгованості за поставки туркменського газу в 1999 році. В Туркменістан вже надійшли обладнання, продукти харчування і медикаменти на загальну суму 1,5 млн. доларів. А наступна партія товарів, переважно продовольчі товари, будматеріали, електротехнічні вироби і медикаменти, буде вже на суму 6 млн. доларів.

Згідно з контрактом між національною акціонерною компанією (НАК) «Нафтогаз України» і державною торговельною корпорацією «Туркменнафтогаз» у 1999 році Туркменістан мав поставити в Україну 20 млрд. кубометрів природного газу. Однак у зв'язку із заборгованістю українського партнера з 21 травня поставки палива було призупинено. На той момент борг НАК «Нафтогаз України» цій державі становив близько 318 млн. доларів за білий ліж 8,5 млрд. кубометрів поставленого газу. З цієї суми 150 млн. припадає на товарну частину плати і інвестиційні проекти.

Роботи за отримання виконали українськими спеціалістами ніш на 6,5 млн. Щодо валютної частини плати, тут жодних зрушень немає.

✓ Горлівка

Знов один

не повернувся з вибою

Внаслідок раптового вибуху газу в суміні на глибині понад тисячу метрів у горняцькій шахті імені Леніна загинув один гірник. Інші його 19 колег, які теж були в небезпечній зоні, виведені на-гора нешкодливо: оперативно спрацювали гірничорятівники, не розбурилися й самі шахтарі. Спеціально створена комісія продовжує розслідувати причини трагедії.

✓ Львів

У кращий світ — з комфортом

ВАТ «Миколаївцемент» запровадив пільги для ветеранів: працівники, які віддавали здоров'я рідному підприємству не менш як 10 років, мають право на поховання в безкоштовних домовинах, а сім'я покійного одержать 100 гривень матеріальної допомоги. «Невдачі» пенсіонерів не оцінили батьківської турботи адміністрації й ігнорувалися, чи можна для «олорозі» в кращий світ взяти діти-тримарі домовини, якщо стаж становить 20—30 років?

✓ Фотофакт

Робітники Миколаївського глиноземного заводу в пікетах біля Верховної Ради висловлюють протест проти «приватизації» рідного підприємства. Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

ПОСТАНОВА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Верховна Рада України, заслухавши 8 червня 1999 року інформацію Кабінету Міністрів України про стан фінансування науково-технічної сфери, визнає, що, незважаючи на прийняті Верховною Радою України закони і постанови щодо розвитку науково-технічної сфери, фактичні видатки на наукову і науково-технічну діяльність щорічно скорочуються. Протягом 1996—1998 років частка видатків Державного бюджету України на ці цілі зменшилася з 0,45 до 0,34 відсотка ВВП, тобто до рівня слабо-розвинених країн.

Не виконуються вимоги Закону України «Про наукову і науково-технічну діяльність», яким передбачено виділення на фінансування розділу «Фундаментальні дослідження і сприяння науково-технічному прогресу» Державного бюджету України в 1999 році одного відсотка ВВП. В січні — квітні 1999 року видатки на наукову і науково-технічну діяльність становили лише 37,6 відсотка планових обсягів при загальному виконанні бюджету на 75 відсотків. І тільки протягом останніх тижнів травня заперешко фінансування розділу «Фундаментальні дослідження і сприяння науково-технічному прогресу» відповідно до встановлених Кабінетом Міністрів України лімітів на п'ять місяців поточного року. Проте в цілому з урахуванням Національної космічної програми, робіт для національної оборони та інноваційних проектів видатки з Державного бюджету України на фінансування науково-технічної сфери становлять лише 73,7 відсотка визначених лімітів.

Верховна Рада України вважає недостатніми і нереальними заходи Кабінету Міністрів України щодо виконання передбаченого абзацом сьомим пункту 2 розділу II Закону України «Про Державний бюджет України на 1999 рік» положення про забезпечення додаткового фінансування інноваційних проектів Державного інноваційного фонду України у сумі 538550 тис. грн., частину коштів якого передбачалося спрямувати на реалізацію державних наукових і науково-технічних програм інноваційного спрямування.

Верховна Рада України постановляє:

1. Визнати роботу Кабінету Міністрів України щодо забезпечення визначеного законодами України рівня фінансування науково-технічної сфери в державі незадовільною.

2. Кабінету Міністрів України: вжити належних заходів для забезпечення безумовного виконання вимог Закону України «Про Державний бюджет України на 1999 рік» в частині фінансування наукової і науково-технічної діяльності, виконання міжнародних угод з наукового і науково-технічного співробітництва; забезпечити погашення фінансової заборгованості науковим установам і організаціям за 1996—1998 роки, а та-

кож виплату пенсій науковим працівникам відповідно до статті 24 Закону України «Про наукову і науково-технічну діяльність»;

3. шквартально подавати до Верховної Ради України інформацію про хід виконання Державного бюджету України у 1999 році в частині фінансування видатків на фундаментальні дослідження і сприяння науково-технічному прогресу;

4. передбачити в проекті Державного бюджету України на 2000 рік:

— фінансування розділу «Фундаментальні дослідження і сприяння науково-технічному прогресу» в обсязі не менше 1,35 відсотка ВВП, відповідно до Закону України «Про наукову і науково-технічну діяльність»; — скорочення кількості головних розпорядників коштів по розділу «Фундаментальні дослідження і сприяння науково-технічному прогресу»;

— збільшення обсягів видатків на фінансування державних наукових і науково-технічних програм до 25 відсотків загального обсягу фінансування вказаного розділу з поступовим доведенням цього показника до 50—70 відсотків у наступні роки;

— в розділі «Фундаментальні дослідження і сприяння науково-технічному прогресу» окремим рядком видатки на виплату пенсій науковим працівникам;

— використання надходжень коштів до Державного інноваційного фонду України в повному обсязі на інноваційну діяльність.

3. Кабінету Міністрів України внести до 1 вересня 1999 року на розгляд Верховної Ради України проекти законів:

про державні наукові і науково-технічні програми;

про збір до Державного інноваційного фонду України;

про захист високіх технологій.

4. Вважати як невідкладні питання та доручити:

Комітету Верховної Ради України з питань науки і освіти до 10 жовтня 1999 року підготувати пропозиції щодо створення при Верховній Раді України Національної комісії з питань прогнозування та визначення пріоритетів науково-технологічного розвитку України;

Комітету Верховної Ради України з питань науки і освіти доопрацювати проект Концепції науково-технологічного та інноваційного розвитку України з урахуванням пропозицій народних депутатів України та до 1 липня 1999 року внести його на остаточне затвердження Верховною Радою України разом з проектом Закону України про інноваційну діяльність.

Комітету Верховної Ради України з питань фінансів і банківської діяльності разом з Комітетом Верховної Ради України з питань науки і освіти прискорити опрацювання пропозицій щодо вдосконалення механізму

фінансування науково-технологічної та інноваційної сфери та до 15 липня 1999 року внести на повторний розгляд Верховної Ради України доопрацьований з урахуванням зауважень Президента України проект Закону України про збір до Державного інноваційного фонду України.

5. Кабінету Міністрів України до 15 липня 1999 року:

з метою ефективного забезпечення реалізації державної політики у галузі науки, технологій, інновацій та захисту інтелектуальної власності передбачити систему управління науково-технологічного сфери держави;

розглянути стан науково-дослідних та дослідно-конструкторських робіт в галузі національної оборони з урахуванням зміни політичної обстановки в Європі і необхідності зменшення обороноздатності України.

6. Кабінету Міністрів України з метою забезпечення оптимального розподілу та ефективного використання бюджетних коштів до 1 жовтня 1999 року:

внести на розгляд Верховної Ради України пропозиції щодо затвердження пріоритетів науково-технологічного розвитку України;

переланути перелік державних наукових і науково-технічних програм та внести його на розгляд Верховної Ради України;

внести до Верховної Ради України проект Закону України про звільнення від обкладання митними зборами імпортованого обладнання, матеріалів, обладнання, при чому, що безоплатно передаються або продаються бюджетним науковим установам, вищим закладам освіти за умов їх використання виключно для власних потреб;

затвердити перелік платних послуг, які можуть надаватися неприбутковими науковими організаціями, відповідно до пункту 7.11 статті 7 Закону України «Про оподаткування прибутку підприємств».

7. Кабінету Міністрів України передбачити у проекті Податкового кодексу України положення щодо звільнення бюджетних наукових установ та вищих закладів освіти, організацій та підприємств Національної академії наук України, галузевих академії наук України, а також науково-дослідних та дослідно-конструкторських організацій міністерств та інших органів виконавчої влади України від обкладання податком на майно та конкретні заходи щодо стимулювання технологічного оновлення виробництва в Україні, впровадження сучасних технологій.

8. Контроль за виконанням цієї Постанови покласти на комітети Верховної Ради України з питань науки і освіти та з питань національної безпеки і оборони.

Голова Верховної Ради України О. ТКАЧЕНКО.

м. Київ, 16 червня 1999 року. № 746-ХІV.

Про відзначення 8-ї річниці незалежності України

РОЗПОРЯДЖЕННЯ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

У зв'язку з 8-ю річницею незалежності України та зважаючи на значення цієї події в житті українського народу.

1. Кабінету Міністрів України, Раді міністрів Автономної Республіки Крим, обласним, Київській та Севастопольській місським державним адміністраціям затвердити заходи щодо підготовки та відзначення 8-ї річниці незалежності України та затвердити її персональний склад.

2. Утворити робочу групу з підготовки та відзначення 8-ї річниці незалежності України та затвердити її персональний склад.

3. Провести 23 серпня 1999 року в місті Києві у Національному палаці «Україна» урочисті збори, присвячені 8-й річниці незалежності України, на які запросити народних депутатів України, керівників органів державної влади, всеукраїнських об'єднань громадян, делегатів Автономної Республіки Крим, областей, міст Києва та Севастополя, діячів науки та культури, представників дипломатичного корпусу, міжнародних організацій.

4. Міністерству культури і мистецтв України та Київській місській державній адміністрації забезпечити підготовку і проведення святкового концерту для учасників урочистих зборів.

5. Міністерству оборони України відповідно до частини другої статті 1 Указу Президента України від 30 травня 1998 року № 573 забезпечити проведення в місті Києві військового параду.

6. Міністерству оборони України, Раді міністрів Автономної Республіки Крим, обласним, Київській та Севастопольській місським державним адміністраціям забезпечити проведення 24 серпня 1999 року в містах Києві та Севастополі, обласних центрах, містах-героях святкових феєрверків.

7. Міністерству освіти України, Міністерству культури і мистецтв України, Державному комітету Укра-

їни з питань науки та інтелектуальної власності, іншим центральним органам виконавчої влади за участю Національної академії наук України організувати проведення науково-технічних і науково-практичних конференцій, семінарів з історії та культури України, з питань розбудови демократичної, соціальної держави та громадянського суспільства в Україні, входження її до європейського та світового співтовариства.

8. Державному комітету інформаційної політики України, Державному комітету телебачення і радіомовлення України забезпечити висвітлення підготовки та відзначення 8-ї річниці незалежності України, роз'яснення напрямів внутрішньої і зовнішньої політики держави.

Президент України Л. КУЧМА.

м. Київ, 22 червня 1999 року. № 143-99-рп.

Замість марнотратства — розумна бюджетивість

(Початок на 1-й стор.)

Юлія Тимошенко фактично сформувала новий підхід до соціально-економічної політики держави. І в цьому насамперед полягає несподіваність її чергової законодавчої ініціативи. Такую навіть не особливо приязні до авторки опоненти не можуть дошкудно оцінити. Хоч інколи і дуже стараються. Слова, підтверджені цифрами, подобається не кому-чужому, а належать не до чистої філології, а до логіки. Однак, на жаль, філологічні справи ще популярні в масах, в тому числі і депутатських. Проект резолюції знову повернувся на підготовку до першого повторного читання, яке ориєнтовано заплановано на останні дні червня. Про основні параметри майбутнього бюджету з точки зору його головного стратега в парламенті ми попросили розповісти Юлію ТИМОШЕНКО.

— Юліє Володимирівно, починаю з «лікнею»: що означає цей загальний для непосвячених документ — бюджетне ведення?

— Це основні засади планування бюджету, які парламент визначає для уряду. Щоб було зрозуміліше для непосвячених, поясню дохідливіше: бюджетна резолюція передбачає, звідки і на що планується взяти кошти, бюджет скільки. Спробую до бюджету розумно підійти у кожній сім'ї, коли припадає на що тратити гроші, де економити, а без чого обійтися не можна.

— Глядіачі аналітичної програми «7 днів» недавно мали наслух дзвінати про «неблаганний» поступ ознак стабілізації, правда, не просто, а як завжди — траплявся загальною — складний. За таких оптимістичних новин, напевно, бюджетну резолюцію творити простіше: всі складниці взяла на себе стабілізація...

— Мабуть, я також не зовсім чітко уявляю що «поглиблений» стабілізацію. Тому скажу без заздалегідь: нинішня бюджетна резолюція створюється за дуже важких умов. Проложує палати внутрішній валовий продукт, обсяг промислового і сільськогосподарського виробництва. Відповідно, тотально зменшуються доходи бюджетів усіх рівнів. А ми, як держава, і далі живемо на «подорож ноту», нече в нас бездонний гаманець. Для реалізації уже прийнятих парламентом законів (на різні пільги, соціальні гарантії) потрібно «викласти» 82 мільярди гривень, яких, зрозуміло, немає. Найоптимістичніший варіант бюджету може «запропонувати» лише 30 мільярдів. Тому ми законотворчо база нагадує склад, збитий готовою продукцією, яку за всього бажання і «виробництва», і «покупців» не можемо придбати. А ми шодня продекларуємо нові закони, котрі збільшують витратну частину, дають народу нереальні обіцянки і скорочують дохідну частину протестують задоволення платіжів до державного і місцевих бюджетів.

— Яким чином ви хочете змінити це звичне марнотратство на розумну оптимізацію?

— Насамперед визначенням чітких пріоритетів бюджетної політики на 2000 рік. Врешті-решт, треба набратися сили і пріоритетів до певного балансу законодавчої бази країни, її вартість і реальні бюджетні ресурси, якими ми володіємо. Якщо цього не зробимо, можемо наперед оголосити себе банкрутами. Це основний пріоритет запропонованої політики на наступний рік. У зв'язку з цим бюджетна резолюція передбачає кілька доручень уряду, наприклад, подати разом з проектом бюджету повний реєстр законів, які діють у державі, із зазначенням їх вартості для бюджету, і окремо реєстр законів, які держава в 2000 році просто не в змозі профінансувати.

Ми повинні наразі припинити тотальну «показуху» і чесно сказати, що можуть держава і бюджет.

Другий пріоритет — консолідація всіх державних ресурсів, що сьогодні розпорощені поза

бюджетом, в дохідній частині бюджетів усіх рівнів. Ця «розпорощеність» усього сягає 5–6 мільярдів гривень. Третій напрям — програмне планування витратної частини бюджету. Тобто маємо визначити мету і під неї півдовити фінанси. І з'ясувати не про те, скільки ми витратили, а про те, який ефект досягли через цю фінансову ін'єкцію.

Четвертий орієнтир — це, без сумніву, пріоритет соціальних витрат.

— Даруйте, але цей пріоритет, як прапор. Ним широкі розмахують з парламентської трибуни ваші колеги...

— Ми справді рік у рік його декларуємо, але кожного разу не зробили так, щоб ці кошти пішли на соціальну сферу. Сьогодні ці соціальні заходи коштують 42 мільярди гривень. Та наша дохідна частина бюджету ледь-ледь досягає 30. Тому бюджетна резолюція визначає «найпріоритетніший пріоритет» і в соціальній сфері: це охорона здоров'я, початкова і середня освіта. Напевно, не варто розповідати, в якій соціальній ситуації перебувають ці сектори. Але саме там формується генетична і інтелектуальна база нації. Якщо ми не підтримаємо, через кілька років нам не буде для кого творити бюджетні резолюції.

Звичайно, пріоритетним має бути і пенсійне забезпечення. Тут мови немає.

Наступний пріоритет — нормативне планування витратної частини. Вперше в бюджетній резолюції наводяться конкретні нормативи — проекти, які дають можливість запобігти суб'єктивності, дискримінації, дають зрозумілий чіткий розуміння, як планувати витрати законів і як використовувати ці нормативи. І останній напрям — варіант бездефіцитного бюджету, який не забере грошей з дохідної частини на погашення основного боргу, що, між іншим, становить понад 15 мільярдів гривень, але і не створить нову фінансову піраміду.

— Застається, саме тут у вашого коментаря найбільш розходження у поглядах з Кабінетом Міністрів?

— Так, урядовці й усілякі міжнародні фонди стверджують: бюджет має бути з профіцитом. Тобто дохідна частина повинна перевищувати витратну, щоб різницю спрямовувати на погашення внутрішніх і зовнішніх боргів. До речі, ще раз підкреслюю, профіцит треба віддавати на безглуздо вбудовувану фінансову бортову піраміду. Втім, під час роботи над узгодженням висловлених пропозицій і зауважень комітет погодився: остаточно визначити дефіцит під час складання самого бюджету. Хоча я особисто вважаю, що наш попередній варіант правильніший.

— І знову повернемося до стабілізації. Уявіть її справді складно. З одного боку, нам твердять, ось вона — неважко помічати: з другого, ви у лоповий казкуєте: дохідна частина порку зменшується. Як це узгодити між собою?

— З великими труднощами наш комітет одержав прогнози дохідної частини бюджету від Кабінету Міністрів. І плановано

Юлія Тимошенко.

на рівні 32 мільярди 316 мільярдів гривень. Це справді нижче від того, що ми мали попереднього року. Доходи в номінальному виразі постійно падають. Це свідчить про те, що ми делали неэффективніше прагнемо над консолидацією дохідної частини бюджету, бо постійно підвищуємо податковий прес.

Нинішня податкова система — і це не є жодного таємницею ні для кого в державі — просто руйнує господарський сектор у країні. Словаччина, що вона за безпечні надходження до бюджету — не тільки найно, а й злочинно.

— У своєму проекті Податкового кодексу ви пропонуєте комплексну реформу податкової системи. Якщо ви й змістите пераграти авторів альтернативного урядового варіанта (що дуже сумнівно) на своїх прихильників, однак прийняти новий кодекс парламент просто не встигне — бюджет 2000 року «пролітає». Крім податків, які держелера мають «забити», щоб забезпечити названі вами пріоритети?

— Є інші резерви, просто їх варто пошукати. Вже наступного року без проведення реформи можна значно послабити податковий тиск. Як? Зменшити пеню та штрафи, податок на інвестиційні програми, раз і назавжди припинити практику введення додаткових навантажень для створення позабюджетних фондів міністерств. Чому ми нічого не одержуємо від управління величезною власністю? Бюджетний комітет вважає, що цей напрям одержання доходів повинен стати основним на 2000 рік.

Ми безплатно породжували державні підприємства, часто сумнівним комерсантам, які не мають фактової підготовки і тому замість виродити до решти зруйнували виробництво.

Наступне додаткове джерело — консолидація усіх можливих позабюджетних надходжень. Кошти, що збираються міністерствами і відомствами поза бюджетом (плата за оренду машин, приміщень, усадки постійні послуги), неспинно зростають. Чому їх не спрямовувати на фінансування за контрпартіями тих самих міністерств і відомств? Чому ми практично нічого не одержуємо від імпорту надходжень товарів? На жаль, усі пільги пов'язані саме з імпортом: вони в сукупності обчислені і сягають уже більш ніж 10 мільярдів гривень. Розумне скорочення таких пільг — питання з питання.

— Але ж питання! На «святя» замахається — тут далеко не всі

ваші колеги, м'яко кажучи, з розумінням поставляться до вашої «неделкатної» пропозиції?

Ми вже порушили цю проблему. Далі, якщо ви чули, є такий перелік товарів критичного імпорту, він визначається постановою Кабінету. Що тільки не належить до критичного імпорту! Цей перелік можна читати, як збірник найодотпінніших анекдотів.

— Та для нашого спільного гаманця це, очевидно, обертається «чорним гумором»?

— Саме тому в запропонованій бюджетній резолюції дається перелік товарів, які можуть належати до критичного імпорту. Принаймні тушок курткових, виробів з лапками і очками ви там уже не знайдете.

До сьогодні не проведено інвентаризації матеріальних резервів країни, ми не знаємо, скільки й чого там зберігається. Це означає, що один потік коштів пішов у «тінь». Тим часом за програмою кореспонденції між матеріальним резервом і державним бюджетом можна одержати як мінімум 400 мільярдів гривень.

Ми вказуємо на це одне джерело — борги господарських структур, які мали гарантії від уряду. Тут величезні кошти «не випускаються» у бюджет. І нічого цього не помічає. Пропонуємо стягувати не менш як 5 відсотків від суми кредиту, наданого під гарантії уряду, і, наразі, припинення розгулу контрабанди в державі: митний комітет має розробити для цього заходи, реальні і дійові.

Отже, як бачите, є багато додаткових джерел прибутку. Ми знайшли ці суми — близько 3 мільярдів гривень, не враховуючи, що раз підкреслюю, повною мірою всі резерви. Хотілося, щоб їх «знайшов» і Кабінет Міністрів, коли плануваємо наступний бюджет.

— Прибутки ми полічили. Тепер — будемо витратити. Візьмо пріоритетну соціальну сферу. Висловлюю позамовний тиск на сесії, ви сказали, що за нинішньої соціальної політики та нинішнього кадрового потенціалу, який має цю політику забезпечувати, встановлені законодавством межі малообезпеченості та мінімальної пенсії — 90,7 гривні нереальні. Вас одразу покличуть оголосити мало не ворогом пенсіонерів і знедолених. І справді, «Красна Україна» он які суми гарантує, а ви менше хотіли «жалієте».

— Я хочу встановити ще вищу межу — «суперкрасиву»... Але... Хіба чесно «ходити в друзях маломощних», обіцяючи їм нереальні обіцянки? Не може держава поки що виплачувати ці 90,7 гривні — це потребує додаткових 20 мільярдів. Тому ми пропонуємо сказати відверто: немає таких грошей, і ми поступово доводимо межу малообезпеченості до рівня, встановленого законом. А в 2000 році змушені орієнтуватися на іншу цифру — 55 гривень. Мінімальна заробітна плата — 74 гривні. Хіба не краще замість 16 гривень дати 55, ніж морочити людям голови своїм гіпотетичним узагальненням і... порожнім захистом?

До речі, і ці, названі мною «сухісні» цифри, даються нелегко — для цього потрібно мобілізувати колосальні бюджетні ресурси, не «замушувати» перелічені вище джерела додаткових надходжень до бюджету.

— Як же витрати, передбачені держбюджетом, ви хочете скоригувати?

Обсяг фінансування на державне управління. Повинні ж ми посприяти адміністративній реформі!

Скорочення витрат на утримання державного апарату — непоганий «стимул», чи не так? До

Ми повинні припинити тотальну «показуху», і чесно сказати, що можуть держава і бюджет

речі, ми збільшуємо суми, призначені на судову владу. Це так стигло, бути фінансово неможливими від «другої гілки». Коригуємо ми і витрати на фундаментальні дослідження та науково-технічний прогрес. Чи може держава й надалі витратити гроші на науку як соціальної допомоги вченим, котрих ця сама держава не залучає до реальних процесів розвитку країни? Потрібне програмне планування, врешті-решт, державне замовлення на якусь кінцеву наукову продукцію, щоб ми спитали за це і заплатили за це. Зрозуміліше: до того, доки всі ці витрати проходять у нас як соціальні платежі бідним і нешасним ученим, яких ми до цього стану й довели, наука рідко не буде, і результати від неї не одержимо.

Але взяти атарний сектор. Захисників села не бракує, але держава програма відрощення аграрного сектору, під що ми реально маємо закласти гроші! Історичне питання було і залишається, щоб в обласному уряді не тратили стратегічну програму АПК на 275 років, а конкретно — на 2000 рік. І визначити під неї держелера фінансування.

— Ви сформували нову концепцію міжбюджетних відносин. У чому її суть?

Успіше в бюджетній резолюції чітко розмежовуємо функції між державним і місцевими бюджетами. Визначаємо, що за що платити, скільки — одне слово, запроваджуємо конкретні нормативи. Враховуючи реальні потреби місцевих бюджетів, пропонуємо збільшити перерозподіл надходжень на їх користь — не менш як 40 відсотків. Це справедливо, адже всі витрати пов'язані з соціальним захистом, відбуваються там, на місцевому рівні.

Ми заклали в резолюції такий механізм трансфертів, який знесходити ручне управління трансфертами з державного бюджету на місцевий рівень. Це означає, якщо пояснити популярніше, щоб в обласному уряді «жиди» гроші, виплачуватися зарплати і фінансуватися соціальні статті, передбачені бюджетом.

І на завершення нашої розмови хочу підкреслити: дефіцит бюджету наступного року має дорівнювати нулю. Бо майже 50 відсотків доходів консолидованого бюджету нам треба витратити на віддачу боргів. На те гроші ніде позичити. Єдиний «кредитор» — емісія Національного банку. Не треба себе дурити, нібито Мінфін продає якісь ОВДП, а банк їх купує. Ми спрямовуємо емісію на фінансування внутрішнього і зовнішнього боргу. Ось чому бездефіцитний бюджет — єдиний порятунку від банкрутства: він просто припинить практичну зростаючу ці піраміду.

— Які основні розбіжності в поглядах на параметри майбутнього бюджету між вами, профільним комітетом парламенту, і урядом?

— Скажу лаконічно. Уряд воле бачити бюджетну резолюцію без кількох «тем»: без місцевих бюджетів, нормативної основи, позабюджетних фондів, прибутків за рахунок управління держелерністю.

— О, це зовсім «нейстотно» розбіжності, «дрібниці»... По суті, ви дивитеся на майбутній бюджет різними очима.

Почекаємо на кінець червня. Сподіваємося, неувалка бюджетна резолюція не переїде у склад наступної сесії. І бюджетні «пристрасті» не відкудуться у 2000 році новими-старими проблемами.

Розмовою вела Людмила КОХАНЕЦЬ.

У Рахунковій палаті

І для міліції державні кошти є державні

Торік Міністерство внутрішніх справ України одержало 185,9 млн. грн. позабюджетних коштів, що становило більше третини власного бюджету. Гроші виділялися для надання послуг населенню, зокрема видачі нових паспортів.

Для любителів статистики скажемо: нові документи мають отримати майже 39 млн. громадян України. Незважаючи на повне і своєчасне надходження коштів, станом на 1 квітня 1999 року нові паспорти одержали лише 58 відсотків нашого населення.

Із цих коштів 88,9 млн. грн. витрачено за межами єдиного кошторису МВС, і ніякого контролю відповідних державних органів за використанням цих грошей не здійснювалося.

Наприклад, 1,4 млн. грн. — 5,8 відсотка загальних витрат на паспортизацію — міністерство витратило на свої поточні потреби, зокрема на придбання автортранспортів, тощо.

Про це поінформовано Президента і Голову Верховної Ради України. Колегія Рахункової палати запропонувала міністру внутрішніх справ Юрію Краченку виправити цю ситуацію.

Результати перевірки звернені і до парламенту, а саме: законодавчо забезпечити повне зарахування позабюджетних коштів установами коштів до держбюджету, заборонити використовувати ними будь-які позабюджетні кошти. Фінансування значених установ здійснювати тільки за рахунок бюджету, що забезпечить контроль за використанням грошей.

І долар, і франк, і марка, і гривня мають властивість зникати

ЗНИКАТИ

Якщо їх не контролювати, — наголошувалося на міжнародному симпозиумі «Роль вищих органів фінансового контролю в бюджетному процесі та державному управлінні». Симпозиум організувала Рахункова палата України, Програма розвитку ООН та Представництво ООН в Україні.

Завдяки

Рахунковій палаті

Наприклад, торік встановлено, що державному бюджетові було завдано збитків на 1 млрд. 381 млн. грн. До казни повернуто 545 млн. грн.

Відчутний резонанс у суспільстві, зокрема, мали перевірки використання коштів державного бюджету підприємствами Міністерства вугільної промисловості, міністерствами закордонних справ та агропромислового комплексу, ДАК «Хліб України» та іншими.

Прийнято до INTOSAI

Торік Рахункову палату України прийнято до Міжнародної організації вищих контрольних органів — INTOSAI, яка об'єднує вищі органи фінансово-економічного контролю понад 170 країн світу. Особливо підписані угоди про співпрацю з Рахунковою палатою Російської Федерації та Вищою палатою контролю Республіки Польща.

Контролери... світу

У дискусіях взяли участь великі делегати Австрії, Бельгії, Болгарії, Великобританії, Німеччини, Польщі, Росії, Румунії, Чехії, а також члени Європейського аудиторського суду, народні депутати України, представники міністерств, судової влади і прокуратури, вчені.

Учасникам симпозиуму надіслали привітання Голова Верховної Ради Олександр Ткаченко і Президент України Леонід Кучма.

Підписано ще одну угоду про співпрацю між Рахунковою палатою України та Рахунковою палатою Болгарії.

Фото Олександра ПРОКОПЕНКА

Місцеві бюджети треба формувати на місцях

Згідно з рішенням Координаційної ради з питань місцевого самоврядування при Голові Верховної Ради України в Луганську відбулися нарада-семинар і «круглий стіл» заступників голів Верховної Ради Автономної Республіки Крим, обласних, Київської і Севастопольської міських рад. Тема наради-семинару: «Робота рад з формування місцевих бюджетів та контроль за їх виконанням». Нараду відкрив заступник Голови Верховної Ради України Віктор Медведчук. Координували роботу семінару народні депутати Валерій Асачев та Леонід Дайнеко.

З досвідом формування бюджету низку доторі, як зобов'язують і Конституція, і закон про місцеве самоврядування в Україні, учасники зустрічі знайомилися в місцевих міських радах, а також у виробничих колективах.

Визначалася недовіда напруженість законодавчих актів для переходу до формування регіональних кошторисів різних рівнів, неконсолідованість проектів бюджетного кодексу, прийнятих у першому читанні. Було висловлено багато слушних зауважень, зокрема, пропозицій. Вони зображалися в рекомендаційний документ, над яким працюватимуть відповідні парламентські комітети і Верховна Рада в цілому. Навелимо деякі з порад, що прозвучали на нараді-семинарі.

Валерій ГОЛЕНКО, заступник голови Луганської ради: — Мінфін сформував бюджет-99 знов-таки за принципом «ручного управління». А ми вважаємо прийнятними підходи, визначені Постановою Верховної Ради від 1 жовтня 1998 року «Про проект Закону України «Про Державний бюджет України на 1998 рік». У документі декларується прозорість бюджету, механізм формування доходів регіонів, допустиме їх відхилення від середньобюджетного показника (10 відсотків), частка доходів регіонів в консолідованому бюджеті (75 відсотків). Відповідно до цього ми й

прагнемо діяти. Відмовилися, наприклад, від методу визначення доходів «від досягнутого». Тестер визначасмо — потенційно прибуткові виробництва і зрозуміло, знижуємо планові надходження від платників, в яких з причини реструктуризації, а то й згорання обсягів скорочується виробництво. Але ми порушили питання, щоб працюючи на території області 400 філіалів підприємств, зареєстрованих за її межами, платили в наш обласний бюджет.

Борис РУСНАК, заступник голови Чернівецької обласної ради: —

Ми чекаємо від нового Бюджетного кодексу головного — не консервувати нинішній стан справ, а рішуче йти на новий. Як вчинила Верховна Рада стосовно фінансування виплат заробітної плати педагогам і медикам за рахунок держбюджету (стаття 134 урядового проекту кодексу). Необхідно уточнити роль місцевих фінансових органів у виконанні рішень відповідних рад про місцевий бюджет, а також механізм їх відповідальності за реалізацію кошторисів. У зв'язку з цим вважаю: Бюджетний кодекс має розглядатися Верховною Радою лише за умови прийняття законів про Кабінет Міністрів та про фінансові органи. В ідному урядовий проект кодексу потребує ґрунтовного доопрацювання. Він консервує наявну громидаку, численну й неефективну

систему фінансових органів. Тут би й врахувати можливість рад усіх рівнів для забезпечення надійного нагляду за виконанням місцевих бюджетів.

Роман ПЕТРОВГОВСЬКИЙ, заступник голови Житомирської обласної ради: —

Прийняття і впровадження того чи іншого проекту кодексу можливе лише за попереднього законодавчого врегулювання безлічі проблем. Наприклад, наявності опрацьованої на базі місцевих бюджетів системи нормативів, чіткої форми передачі-прийняття (або відмови прийняття) повноважень між бюджетами різних рівнів тощо. На мій погляд, у Бюджетному кодексі варто визначити перелік захищених статей бюджету, які не підлягають скороченню. Наприклад, на виплату заробітної плати.

Іван КЕЛЬМАН, заступник голови Львівської обласної ради: —

А чи не час нам самим на місцях змішувати випробувати якісь новачки в межах наявних повноважень? Так, наша рада, проаналізувавши стан надання органам місцевого самоврядування податкових пільг, своїм рішенням затвердила «Порядок розгляду документів щодо надання пільг з оподаткування». І його впровадження дає змогу збіль-

шувати надходження до місцевих бюджетів. Так само, як і прийняти нами «Тимчасове положення про порядок забезпечення правильності обчислення та справляння податку на землю юридичними особами». Ніхто, звичайно, не має права втручатися в компетенцію органів місцевого самоврядування. Проте необхідно надати їй реальні повноваження та фінансове забезпечення під них. А контроль багатьох в чому залежить від уміння й бажання представницьких і виконавчих органів співпрацювати.

Одне слово, загально-визначено під час розмови в Луганську був висновок: треба прийняти такий закон, який давав би змогу здійснювати бюджетну політику вищого і відкрито, стимулював би виробничу сферу, поліпшував соціальну. Йдеться про те, щоб розподіляти кошти й визначати місцеві бюджети не з центру. На основі законодавчо встановлених нормативів бюджетної забезпеченості на одного мешканця місцеві бюджети мають формуватися на місцях. Так визначено Конституцією, з цього слід виходити, розробляючи Бюджетний кодекс, у доопрацьовуючи суміжні законодавчі акти.

Підготував Микола КУБІСЬКИЙ, головний консультант прес-служби Верховної Ради України.

Копійка за літр молока

Спільними зусиллями

врятували підприємство від «голодної смерті»

Самоврядування: досвід

У Крижопільському районі на Вінницькій області ради зароблюють кошти на заготівлі молока від населення.

Справа, зрештою, не нова. Сільради, а й райони більше десятиліття, і раніше перефальшивали такими клопатоми: створювали приймальні пункти, добили працівників для роботи в них, організували транспорт тощо. Якщо відверто, робили це без особливого ентузіазму — «вершки» все одно доставлялися не їм. І навіть не здавали молоко, якщо, ніде правди діти, не раз воли за ніс з виплатою заробленого. Молоко від дядькової корови погоди на переробному підприємстві не робило. Головним постачальником сировини на місцевий сирзавод залишалися колективні господарства. Тому й ставлення до приватників було відповідне.

Ті кажуть у народі, не все котви масиця.

Довелося переробникам невловити на поклін до лядька. Як розповів голова районної ради А. Перегонець, у такому цейтноті, як тепер, підприємство ще не було. У переважній більшості КСП спорядили ділини. Спеціалісти кажуть: вини господарників у тому нема. А як аргумент на свій захист наводять порівняння: якщо вода із джерела — зачерпни і продавай — уже коштів дорожче. То хто буде працювати собі на збиток? Молока від тих пояснень не достачається.

Щоб якось рятуватися, райрада разом із райдержадміністрацією запропонувала нову схему взаємодії переробників із здавачами продукції. Врахували інтереси ще однієї сторони — сирзавод за сприяння сирзаводу підприємство переказує на їх рахунок по одній копійці за кожну заготовлену літр молока. Воно також зобов'язується власною розраховуватися із селянами. А щоб молоко потекло із сільського двору, у кожному селі відкрили приймальні пункти. Вирішили питання доставки. Запикавши приймальника: його зарплату поставили у залежність від кількості отриманої продукції. Так спільними зусиллями врятували підприємство від «голодної смерті». Майже три тисячі тонн молока надійшло торік із приватного сектора. Як повідомили в обранні, такими показниками не можуть похвалитися в жодному іншому районі.

Комару голови обрання Григорія КАЛЕТНИКА: —

Населення області нині тримає значно більше корів, ніж на фермах колективних сільгосподарств. Підраховали: якщо всі заготовляють молоко, як крижопільці, мали б його у 2,4 рази більше, ніж закупили торік. А це — додаткова пропускна переробних підприємств, отже — додаткові надходження до бюджету.

Без сумніву, досвід Крижопіль-

ського району, а така схема розрахунків поки що єдина, заслуговує на поширення. З цієї метою в районі провели засідання координаційної ради з питань місцевого самоврядування при голові обрання. На цьому детально проаналізували ситуацію. У деяких районах вона критична. Так, на межі закриття опинилися молокопереробні підприємства у Немірівському, Оратівському, Липовецькому, Топашівському районах. У Чечельнику завод, даруйте, уже їде на міліну. Різок зменшилися поставки сировини у Вінницькому і Калинінському районах.

Наші рекомендації такі: терміново створити мережу заготовлених пунктів і приймати молоко від населення. При цьому слід урахувати: без матеріальної зацікавленості справу з місця важко буде зрушити. Крижопільська схема дає можливість хоч трохи підтримати зусилля місцевих рад у цій непростій, як здається на перший погляд, справі. З її механізмом ми на засіданні детально ознайомили голів районних рад. Разом попередили: це не догма. Якщо хтось має інші пропозиції, готові їх вислухати й розглянути. Тільки б користь мати від того.

Для довкілля: торік населення області за злате державі м'ясо і молоко отримало понад 40 мільйонів гривень.

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

Не все котви масиця...

Реформа міжбюджетних відносин

Час звільнити центр від функцій сантехніка

Механізм міжбюджетних відносин — один із найважливіших елементів управління в державі, їх характер визначає серйозну державну регіональну економічну політику.

Кожна політична й економічна система формує свою модель міжбюджетних відносин. Отож ми можемо казати про радянську модель міжбюджетних відносин та про модель міжбюджетних відносин, що властива розвиненому індустріальному державі. Особливе місце посідає Україна, де нова модель тільки починає формуватися.

Наріжним камінем побудови моделі міжбюджетних відносин в Україні на нових засадах є проблема розмежування функцій і повноважень різних рівнів влади за вертикаллю і, на цій основі, їх фінансові повноваження і фінансові ресурси. Нагадаю, що в радянській моделі ресурси бюджетної системи були жорстко централізовані, управління ними здійснювалося з єдиного московського центру, повноваження органів влади не були розмежовані. В цьому розумінні органи державного управління колишнього Радянського Союзу могли брати на розгляд будь-яке питання, навіть таке, що стосувалося життя невеличких сіл і селищ.

У цивілізованих державах центральні органи влади розв'язують лише стратегічні питання. Питання, що мають регіональне значення, розв'язують регіональні органи влади. Щодо проблем місцевого значення, а саме — проблеми повсякденного життя забезпечення людей, то такі проблеми розв'язують на місці органи місцевого самоврядування.

На жаль, нинішня ситуація в Україні свідчить про те, що в країні здебільшого зберігається стара система організації управління і, відповідно, — стара організація бюджетної системи міжбюджетних відносин. На практиці це означає, що центральна влада береться за розв'язання невідповідально широкого кола питань, залишаючи за місцевими органами влади роль пасивних виконавців. Відповідно, центральна влада зосереджує в своїх руках практично всі фінансові ресурси бюджетної системи, наділяючи ними місцеві органи на свій розсуд. Останнім у такій ситуації нічого не залишається, як просити їх вибавити гроші у вищої влади. Звідси — постійне лоббування місцевих інтересів у парламенті, звідси — постійні бійки за поділ бюджетного пирога в процесі затвердження Закону про держбюджет, звідси — холоди центральним відомствам з метою вибиття фінансування на користь для розв'язання найбільш життєвих питань територій, звідси — цілковита незайнявність місцевої влади з роботи грошей, бо все одно їх буде сконцентровано в єдиному котлі, а потім поділено під тиском лобістських груп.

Зрештою, хоч би як ми ділили в центрі бюджетні гроші, справедливо їх поділити не можна, і скривджені будуть усі. Ситуація в регіонах залишається складною, багато сіл, селищ і міст заганяють, на місцях у всьому плетуть звинувачують центр і, я гадаю, справедливо звинувачують, бо центр зі своїми обов'язками не може повзати. Ми повинні усвідомити, що поки центр не визволиться від невластивих йому функцій — управління всім і вся, ситуація не зміниться. До речі, хочу сказати, що такий

стиль управління має місце не тільки в бюджетній сфері, це ми спостерігаємо і на енергетичному ринку, і в питаннях власності, і в інших сферах. Це — наша дійсність і від неї ми маємо відходити.

Отож країн потрібна інша система державного управління, інша організація бюджетної системи. Інша модель міжбюджетних відносин.

Коротко зупинюся на тому, як має бути побудована система державного управління, бюджетна система і система міжбюджетних відносин.

Хочу відразу підкреслити, побудова нової бюджетної системи і нової моделі міжбюджетних відносин має йти за побудовою нової системи державного управління, це — нерозривно пов'язані речі. Не змінюючи системи державного управління, ми нічого не змінимо в бюджетній системі, тобто реформа міжбюджетних відносин має здійснюватися в контексті проведення адміністративної реформи в Україні. Це означає, що ми повинні створити ефективно діючу центральну владу і визначити, чим вона має займатися, ми повинні збудувати в Україні регіони, ми повинні створити місцеве самоврядування. Це три рівні управління в державі, без створення яких державне управління буде неефективне. Збудувавши ці три рівні, ми зможемо розмежувати між ними відповідальність і, відповідно, фінансові ресурси. Таким чином, у створенні системи управління кожний рівень влади відповідає за певну сферу і його буде наділено необхідними для цього повноваженнями та бюджетними ресурсами. Це елементарна істина, яку варто усвідомити. Усвідомивши цю істину, ми покладемо край практиці, коли всі управління усім, усі відповідають за все, а насправді — ніхто ні за що не відповідає.

Дуже важливе місце в новій системі управління має бути відведено низовій ланці управління, а це, відповідно до Конституції, — територіальна громада. Як і кібернетик за освітою, яку хочуть забути. Ефективність усієї системи управління, передусім, залежить від ефективності функціонування низового осередку в системі управління. А це означає, що коли немає грошей у територіальній громаді, то їх ніколи не буде і в державі. Тому першорядним завданням, яке ми маємо розв'язати під час реформи міжбюджетних відносин, має стати формування життєздатних громад, передання їм державної та регіональної органами управління значної частини повноважень, що стосуються місцевих інтересів, наділення територіальних громад власною доходною базою. Така доходна база має бути складена місцеві податки і збори, але не в тому вигляді, в якому їх застосовують сьогодні,

ні, а в зовсім іншому, концептуально пероосмісненому. Місцевими податками мають стати податок на землю, податок на нерухомість, податок на проміселі. Доходами територіальних громад також повинні стати фіксована частина прибуткового податку з фізичних осіб, податку на прибуток і деяких інших податків, визначених на стабільній основі. Це створить ситуацію, коли територіальна громада сама заробляє гроші для виконання своїх завдань і буде зацікавлена в збільшенні власної доходної бази. Розв'язуючи проблему таким чином, ми, з другого боку, розвантажимо державу, в неї більше не болітиме голова, про те, як і тепло в квартирах, в якому стані дороги, чи платять зарплату вчителям і працівникам медичних установ та ін. Світовий досвід показує, що всі ці завдання слід вирішувати на місцевому рівні.

Я хочу ще раз підкреслити, що спроби прийняття Бюджетного кодексу, глобального реформування бюджетної системи, які сьогодні роблять, без здійснення адміністративної реформи та побудови територіальних громад і регіонів приречені на провал. Не можна везти ставити перед собою цю ціль, не змінивши її умов.

То якими мають стати міжбюджетні відносини після створення територіальних громад і регіонів?

По-перше, державний бюджет, регіони і територіальні громади мають отримати власну доходну базу. Підкреслюю відразу різницю пропонованої системи відносин від наявної. Сьогодні регіони, міста і села наділяє доходами центральна влада, здебільшого через так звані горезвісні нормативи відрахувань від податків, які, до речі, щороку змінюються, породжуючи нестабільність, невпевненість, незацікавленість у роботі.

По-друге, неминуче з'являться багаті і бідні територіальні регіони і громади і не тільки тому, що вони працюватимуть гірше чи краще, а через суто об'єктивні причини, бо податковий потенціал розміщений по території країни нерівномірно. Тому обов'язково з'явиться потреба у створенні нової системи збалансування доходів регіонів і територіальних громад з витратами, що вони їх несуть, виконуючи покладені на них завдання. Ми маємо продумати цю систему безпідприємливо, так званим бідним регіонам і територіальним громадам і здійснення внесків до фондів допомоги за рахунок так званих багатих регіонів і територіальних громад. У бюджетній практиці така система називається системою фінансового вирівнювання. Вона має бути закріплена законодавчо.

По-третє, ми повинні гарантувати відшкодування регіонам і територіальним громадам витрат на виконання ними державних функцій, що називаються делегованими повноваженнями. Сьогодні ніхто нікому такі витрати не компенсує, тому слід розробити механізм делегованих повноважень державі місцевому самоврядуванню. Кошти для цього мають бути передбачені в державному бюджеті, а порядок гарантованого передавання цих коштів регіонам і громадам має бути визначений на законодавчому рівні. Тож ме-

ханізм фінансування делегованих повноважень стане ще одним елементом у новій системі міжбюджетних відносин.

Останнє. Ми маємо розробити й запровадити систему певних стандартів послуг, які фінансує держава та місцеве самоврядування. Це означає, що рівень медичних, освітніх послуг, соціального захисту з інших видів послуг, що їх надають громадянинові за рахунок бюджетних коштів, має бути приблизно однаковий у всій країні, незалежно від того, де він живе: в Києві, Закарпатті, Луганській області чи в Криму. Ми всі громадяни однієї країни і це вимога соціальної справедливості. Фінансовий механізм забезпечення цих стандартів повинен стати ще одним елементом нової системи міжбюджетних відносин.

Проблема створення нової системи міжбюджетних відносин має величезне економічне та політичне значення. Країна не вийде з кризи, зберіши стару систему міжбюджетних відносин. Хаос і беззаконня, що нині панують в економіці, значною мірою спровоковано хаосом і беззаконням у бюджетній сфері. Якщо держава хоче навести в країні порядок, вона спочатку має навести порядок у своїх фінансах. Система

тичні несплати зарплати бюджетникам, недофінансування соціальної сфери, борги, взаємозбіжки та інші атрибути, що свідчать про беззаконня в бюджетній сфері, треба усунути. Це ще одне завдання, яке необхідно розв'язати в процесі реформи міжбюджетних відносин. Це завдання не може бути розв'язано за такою моделі міжбюджетних відносин, в якій розмиті відповідальність і повноваження органів влади, а також приналежність коштів тому чи тому рівню управління. Отож реформа міжбюджетних відносин, на мій погляд, має стати одним із найважливіших напрямів, з допомогою якого ми виведемо економіку з кризи.

Проблема створення нової системи міжбюджетних відносин дуже складна і розв'язувати її треба не наскоком і не революційним шляхом. Потрібна концепція здійснення такої роботи, потрібна науково обґрунтована програма дій, підкріплена економічними розрахунками і розсоавана на декілька років, яка передбачає вирішення конкретних завдань на кожному конкретному етапі.

Олексій КУЧЕРЕНКО, народний депутат України, співагола депутатської групи «Відродження регіонів».

Депутат в окрузі

«Пророцтва» не спралилися

У Вознесенській центральній районній лікарні приємна новина — з'явилися одразу два новенькі «азики», які облядають під «швидку допомогу». За умови обслуговування більш як 80 тисяч мешканців міста і району та розташування рядів сіл на відстані 40—45 кілометрів, кулі інколи й дороги з твердим покриттям немає, такі «всходючки» неабияк потрібні.

Ці автомобілі нещодавно вручили вознесенським медикам Валерій Аполян — народний депутат України від тутешнього виборчого округу. Ще в період виборчої кампанії він для багатьох став «своєм», бо глобоко вникав у турботи й проблеми людей, прагнув одразу їх розв'язати. Дехто, правда, сумнівався: ось відшумлять вибори — того депутата доволі з Києва доведеться вигладити...

Ні, не спралилися оті «пророцтва». В. Аполян, тільки-но випадає вільний від засідань у парламенті день, прагне провести його у своєму окрузі, серед виборців. Щоб передусім виникнути, самому долучитися до їхніх клопотів. Єс мешканці мікрорайону Болгарка міста Вознесенська, скажімо, ніяк не могли зрушити з місця проблему газифікації осель — коштів не стало ні у місцевого бюджету, ні у самих людей. Створени ними вуличні кооперативи практично неспроможні були розпочати прокладання труб великого діаметру власним коштом. І вручили Валерій Аполян, налагодили постачання труб та газорозподільних станцій. В результаті за недовгий термін уже прокладено понад 300 метрів газопроводу середнього та стільки ж — низького тиску, роботи розгорнуто повним ходом.

І таких прикладів немало. Через створений ним благодійний фонд «Спадщина» Валерій Аполян багато чим допомагає не тільки мешканцям 131-го виборчого округу, а й області загалом.

А в 129-му виборчому окрузі не менше добрих сіл можна почути про діяльність тамтешнього обранця — народного депутата України Сергія Соїруна. Він теж створив благодійний фонд. Його ділова активність не менш результативна й багатогранна. Це він зі своїми помічниками, скажімо, поставив до господарства області близько 200 мліт-заводів з переробки сільськогосподарської сировини, в результаті чого господарства працюють ефективніше, зажди мають «живу» копілку на найнагальніші потреби. А нині, коли наближається пора збирання хлібів, саме С. Соїрун допомагає вирішити проблему постачання пально-мастильних матеріалів, та ще й на пільгових умовах. У селі Комсомольське Миколаївського району попрахали, щоб через газету висловити вілчність своєму депутату за сприяння у наданні коштів на врятування від підтоплення осель.

Благодійницька цілкова допомога народних депутатів постійно налідається 40 школами, 10 лікарнями, 32 дитячим садком і придукам, ряду спортивних команд, сотням пенсіонерів, десяткам багатодітних сімей...

Ні, не забарилось, з примістною відзнакою люди, у наших депутатів за словами-обіймаками конкретне діло. І хоча головна їх робота й обов'язок, розуміє багато хто, — прийняття законів, та люди поновують своїх обранців передусім через їх діяльність на місцях.

Георгій ВОРОТЮК.

Миколаївська область.

Усі управляють усім, ні за що не відповідаючи

Хроніка. Факти. Події

✓ Белград

ВАК роззброюється

Бойовики «Визвольної армії Косово» (ВАК) почали здавати представникам КФОР важке озброєння. Зброю калібром понад 12,7 мм здав один із батальйонів 121-ї бригади ВАК. Як приймальна сторона виступав підрозділ неспільної складу британського контингенту КФОР. Згідно з підписаною 21 червня угодою між керівником ВАК Хашимом Тачи та командувачем збройних сил НАТО у складі КФОР британським генералом Майком Джексоном, важку зброю мали здавати протягом тижня, а загальна «демільтаризація» — завершитися протягом 90 днів. З чотирьох днів бойовики ВАК мають зняти зброю, що залишилася в них, та уніформу лише у спеціально виділені для них центри. За командирами ВАК залишено право носіння неавтономатичної зброї і супроводу трьома охоронцями.

✓ Софія

Минули ті часи...

МЗС Болгарії зажадав додаткової інформації у зв'язку із нотами російської сторони, що надійшли в п'ятницю і стосуються можливості прольоту шести російських військово-транспортних літаків у Югославію. Болгарія попросила надати точні дані, скільки військовооснащених і які озброєння будуть на борту кожного з літаків. Відповідь на такі запити дають протягом п'яти днів, тож зазначений у ноті, що надійшла з Москви, термін — менш як 24 години — нереальний.

✓ Москва

Рідкісний талант — дарувати людям усмішку

Не стало відомого російського актора Євгена Моргунова. Він помер у Москві, у Центральному клінічній лікарні після інсульту, перенесеного два тижні тому. За десятиріччя роботи у найскладнішому жанрі — комедії — він створив блискучі галузеві образи, які назавжди увійшли до золотого фонду вітчизняного кінематографа. Євген Олександрович має рідкісний талант — умів дарувати людям усмішку. Чого лише вартий образ «Бува-лого» в гайдаїських комедіях...

✓ Ріо-де-Жанейро

Диктат Білого дому

Вібулося пленарне засідання глав держав і урядів країн Європейського союзу, Латинської Америки і Карибського басейну. На форумі для обговорення питань торговельно-економічного, політичного та культурного співробітництва, а також взаємодії щодо поліпшення екологічної обстановки, боротьби з контрабандою зброї та наркотиків прибули делегації більш як 45 країн світу. Інтерес до зустрічі, як зазначає латиноамериканська преса, підтримується ще й тим, що самий факт її проведення у відомому сенсі кидав виклик стратегії США в питанні формування Панамериканської зони вільної торгівлі на умовах Вашингтона. Як наголошують у кулуарах форуму, Білому доому хочуть дати зрозуміти, що його диктат починає дратувати і країни-учасниці мають право самі обирати партнерів для співробітництва.

✓ Фотограф

У Кремлі після реставрації відкрито три чудових зали: Георгієвський, Олександрівський та Андріївський. Першими, хто побачив нову позолоту та ліплення, стали, звісно ж, президент Росії та... міністр оборони Ігор Сергєєв, які дали прийом на честь випускників військових академій. Цим було неначе наголошено, на що або на кого робити нині «ставку» Кремль.

За повідомленнями кореспондентів «Гу» та зарубіжних інформагентств. Фото АП.

В останній робочій день минулого тижня німецький парламент проголосував за спорудження в центрі Берліна меморіалу жертвам націонал-соціалізму — свєрем, які загинули в Європі під час другої світової війни.

Так за 50 років після утворення ФРН німці вирішили увічнити пам'ять невинних жертв нацизму, нагадати нинішньому і майбутньому поколінням, що подібні трагедії не повинні повторитися. Меморіал буде споруджено біля Бранденбурзьких воріт за проектом американського архітектора Петера Айзенмана. Будівництво розпочнеться на початку 2000 року.

Президент бундестагу Вольфганг Тірзе назвав меморіал знаком перестороги, нагадуванням про вбивство мільйонів людей, перелам'яттю яких Німеччина схилила голову.

А тим часом у робочих судах ФРН на розгляд судові заяви від імені понад 500 тисяч колишніх українських «остарбайтерів», яких гітлерівські окупанти вивезли під час другої світової війни на примусові роботи в Німеччину. І не тільки від українців, а й від

інших народів Східної Європи. Вони працювали на військових заводах, шахтах, тупили спину на багерах, не одержуючи за رایську працю жодної копійки.

Німецький адвокат Петер-Йохен Крузе, який представляє українських «остарбайтерів» у судах Нюрнберга, Ганновера, Мюнхена, Дармштадта, Брауншвайга, запевнює такою обстановкою: «Можна судитися, — розповідає він, — із фірмами, які є й до цього. Це — «Сіменс», «Фольксваген», «Діпль», «Опель», «БМВ», «Баварь». Але хто платитиме «остарбайтерам», які працювали на шахтах, в сільському господарстві чи прислугували в родинах, яких уже нема? Усі мої звертання до бундес-уряду щодо цього не дали результату, та й фонд 12 німецьких підприємств, які використовували під час війни невинільницьку працю, має намір виплатити компенсацію насамперед американським свєрем. Поки що не йдеться про відновлення справедливості щодо українців, які примусово працювали на «третій рейх». Не зрушили справу з мертвочок і переговори представників українського фонду «Взаєморозуміння і

примирення» з главою відомства бундес-канцлера Бодо Хомбаком (пан Хомбах з минулого четверга працює в Європейському союзі координатором пункту стабільності на Балканах... Авт.). Він доклад усіх зусиль, аби пригальмувати роз'яснення цієї проблеми. Але ж українські «остарбайтери» мають усі правові підстави для отримання справедливих компенсацій...

У Німеччині тепер тільки й розмов щодо спорудження меморіалу, про доречність чи ні його розміщення у центрі Берліна, про почуття провини після жертвам націонал-соціалізму, які безвинно загинули. Проте побувати пам'ятник мертвим куди простіше, ніж погубуватися про живих. Невже перед ними, які колись безплатно працювали на могутність Німеччини, ця країна вже немає жодних зобов'язань?

Бундес-канцлер Герхард Шрьоде, 7—8 липня відвідав Київ зовсім з інших причин. То, може, і про «остарбайтерів» у Києві знайдеться кому заговорити слово. Ї в нас лобі для живих?

Валентина ПИСАНСЬКА.

Франкфурт-на-Майні.

Мальвіні. Вони ж Фолкленди

Нещодавно в Буенос-Айресі відзначали «День утвердження прав Аргентини над Мальвінськими островами Південної Атлантики та Антарктичними секторами». В цей нагоди Посольство Аргентини в Україні надіслало до «Гу» заяву, яку ми подіємо у виході.

Країна, визначає дату створення «Військово-політичного управління Мальвінськими островами та островами, що прилягають до мису Горн в Атлантичному морі» згідно з указом 1829 року, виданим тимчасовим губернатором провінції Буенос-Айрес, британським генералом Мартіном Родрігесом.

Впродовження суверенітету було перервано, коли з січня 1833 року британські війська окупували Мальвінські острови, витіснивши аргентинське населення та представників влади. Відтоді аргентинським громадянам було заборонено оселятися на цих територіях.

Аргентинський народ і уряд країни ніколи не погоджувалися з подібним проявом сили. Така позиція мала підтримку з боку країн регіону та авторитетних міжнародних організацій, в тому числі й генеральних асамблей ООН та Американських держав. Вони неодноразово зверталися до Аргентинської Республіки та Сполученого Королівства з проханням поновити переговори.

Уряд Аргентини ще раз наголошує, що завжди готовий до діалогу зі Сполученим Королівством. І переконаний, що відновлення сполучення між материковою та островами частина-

ми країни, в тому числі вільний доступ аргентинським громадянам на архіпелаг, створить належні рамки для мирного розв'язання спірного питання.

Спірні острови, котрі французи називають «Мальвіні», іспанці — «Малуїнас», англійці — «Фолкленд», як уже згадувалося, було анексовано 1833 року. Суперечка щодо них тривала протягом півтора століття. 1982 року аргентинські війська висадилися на архіпелаг і встановили там державний прапор. Але прем'єр-міністр Великої Британії Маргарет Тетчер, яку відтоді називають «запізна леді», вирішила, що англійська честь і міжнародний престиж не дозволяють залишатися бездіяльними. Збройний кон-

флікт тривав протягом кількох місяців і завершився перемогою Великої Британії. Цікаво, що лише торік у жовтні відбувся перший за 16 років після конфлікту візит президента Аргентини Карлоса Менема до Лондона. Напередодні візиту Карлос Менема знову заявив, що «аргентинці ніколи не відмовлялися від своїх прав на Мальвіні». Прем'єр-міністр Великої Британії Тоні Блер, у свою чергу, зазначив: «Суверенітет Фолклендів не може бути предметом переговорів».

У березні Аргентину відвідав спадкоємний принц Великої Британії Чарльз. Востане спадкоємця британської корони (майбутній король Едуард VIII) був на островах 1925 року.

Інформація «Гу».

Альянс стає до практичної роботи

Глава туркменської держави вручив ліцензії на право ведення розвідувальних робіт на одному з найбільших нафтогазових блоків Туркменістану «Гараші-сузіл-2» туркмено-британсько-американському альянсу особі держдержеру «Туркменнафта» і компанії «Ласмо-Монумент» і «Мобіл». Усі вони — члени консорціуму, який у липні минулого року оформив угоду про розвідку продукції на площі «Гараші-сузіл-2» на нафтовому заході країни.

Цей проект співробітництва, як зазначалося під час зустрічі, є свідченням результативної інвестиційної політики Туркменістану. На дослідження туркменських надр залучають сучасні технології. Вони забезпечать значне зростання нафтовидобутих низькозалигаючих пластів найбільших нафтових родовищ. Глибоку розвідку здійснить на всій території блока, і надані, як показують високі рівні прогнозних ресурсів, тут відкриють нові родовища.

Сапармурат Ніязов розповів іноземним гостям про розроблювану державну стратегічну програму на період до 2005—2010 років. Передбачено значне збільшення видобутку вуглецеві сировини, а також забезпечення транспортування енергетичних ресурсів країни на світові ринки. Президент Туркменістану окреслив і такі перспективні напрями співробітництва, як створення міні-заводів з газопереробки, розвиток хімічного виробництва.

Тамара МОЛІНА.

Ашгабат.

Передусім — латати дірки

Але не армійськими методами

Керівник чергового, восьмого за ліком у восьмирічній історії незалежної Вірменії уряду Ваген Саркісян представляє Національним зборам республіки програму очолюваного ним кабінету.

Прем'єр визнає: цей документ не містить докладних розробок соціально-економічних перспектив, що пояснюється складною «вихідною ситуацією». Так, наприклад, невідомі держбюджету стягнуті суми, еквівалентні майже 40 млн. доларів. Тому новий уряд передусім змушений «латати дірки» і терміново шукати джерела фінансування найнагальніших інвестиційних програм. У цьому зв'язку Саркісян наголосив на потребі подальшого співробітництва з міжнародними фінансовими організаціями. Він зазначив, що складання справді нової урядової програми можна очікувати лише під час формування бюджету 2000 року.

За словами прем'єра, «вірменський народ розуміє, що альтернативи реформам немає», а державне втручання в економіку має зводитися не до диктату, а до розумного регулювання.

Прем'єр спростував думку, що виникли у суспільстві, пов'язані з тим, що він, як колишній військовий міністр, буде схильний розв'язувати всі проблеми звичними армійськими методами.

Щого не буде, — сказав Саркісян, але наголосив, що виконавчим структурам і справді варто поводитися у військ дисципліні, почитуючи відповідальність й порядок. Члени уряду, на думку голови кабінету, зобов'язані бути зразком високої чесності, порядковості та професіоналізму. Діяльність кабінету має бути доступна громадському контролю. Прем'єр-міністр пообіцяв, що періодично «звітуватиме перед народом про роботу кабінету і перспективи його діяльності».

Жодна з парламентських фракцій не виступила з ініціативою детальнішого обговорення програми, тому згідно з регламентом її автоматично затвердили. Проте експерти, ще не гарантує виконавчої владі безпекою майбутнього. Тут звертають увагу, що декларований новим прем'єром добрі наміри слабо співвідносяться з персональним складом уряду, в якому лише чотири міністри раніше не працювали в колишніх кабінетах. Втім, не виключено, що це зроблено навмисно: ймовірно, саме серед «колишніх» знайдуться «козли відпущення», коли економічна ситуація погіршуватиметься. Фактично не виключають також, що це може статися вже восени.

Армен ХАНБАБЯН.

Єреван.

Арменія розуміє: альтернативи реформам немає

Самовбивча політика меншовартості

У квітні 1999 року в Києві відбулося засідання Комітету з питань економічного співробітництва в рамках українсько-американської міждержавної комісії Кучма—Гор, де була присутня і я. Саме там було покладено на мене завдання пояснити чиновникам, зокрема С. Тигипці та Р. Шпекі, перед закордонними майданами заради податку в вигляді кредитів МВФ і Світового банку. Обурює те, що ці пані підписують спільну заяву з американцями на провведення реформ у тіч чий інший галузі з доволі дивними формулюваннями. Зокрема, щільно за ординалом: «Обидві сторони погодилися, що уряд України здійснює суттєві кроки у відповідності до програми МВФ...» Наголошено «...на важливості адміністративних реформ в агропродовольчому комплексі та енергетиці, прискоренні приватизації, яка дасть можливість позитивним інвесторам придати контрольний пакет акцій українських підприємств». Ось так: контрольний пакет, і не менше!

Найбільше обурення викликало те, що пані Тигипко і Шпек брали на себе ці зобов'язання, у тому числі й щодо ухвалення законів та угод Верховною Радою України. Складається враження, що на посади в Кабмін їх призначав не Президент України, а вашингтонський дядько.

Настирлива американська сторона зухвало вимагала пришивдення ратифікації Угоди «Про фонд підтримки передекспортних гарантій», яку Верховна Рада відхилила п'ять разів (прині — народними депутатами ХІІІ скликання, двічі — ХІІІ скликання). Такий само тиск чинився і прийняття закону «Про угоди про розподіл продукції», за умови повного доступу до його аналізу

під час прийняття в першому і наступних читаннях у Верховній Раді! А наші чиновники лише слухали підтакували зухвалістю...

Як тут не згадати Т. Шевченка з його невмирущим:

*«Люде, люде!
За шмат нелюді кобаси,
У вас хоч матір попроси,
То оддасте...»*

Заради похвали закордонних «благодійників», які з викликом розпоряджаються у нашому домі.

Більше я образливо бачити, з яким принизливим захопленням заангажована владою зособи масової інформації подають українському народові: нас похваляв Клінтон, а наступного дня зі свого панського столу видивляв чергову податку. То хто нас поважавте за такої самовбивчої політики меншовартості.

Постає логічне запитання: як обчислює хтось із так званих «реформаторів», яких втрачав закордонний народ, країна від реформ за квазико МВФ і від виконання тих вимог? Якщо й рахував, то тільки задля того, щоб знати, скільки сам від того мавте.

Для прикладу спробую проаналізувати лише один законопроект, поданий до Верховної Ради, — «Про угоди про розподіл продукції» (реєстраційний номер № 1068). У разі його прийняття міжнародні фінансові установи (Світовий банк, Міжнародний валютний фонд), як і інші іноземні кредитори, пов'язують надання Україні фінансової допомоги з виконанням ряду кабальних умов. Тому аналіз підготовленого Кабінетом Міністрів проекту дає змогу краще зрозуміти вимоги кредиторів до України, а також

В. СЕМЕНЮК.

імунітету в позовах, які може висувати іноземний інвестор (стаття 32). До цього додаються положення статті 4 (сторонню угоду про розподіл продукції в Україні) та статті 5 (всю діяльність з виконання угоди можуть здійснювати «інвестори-іноземці, тобто особи без громадянства або ж юридичні особи інших держав»).

Прийняття таких положень означає відмову України від державного суверенітету на користь «інвесторів». Це означає: якщо будь-яка дія нашої законодавчої, виконавчої чи судової влади «інвестору» не сподобається, він може подати позов до суду своєї країни і за його вироком отримати компенсацію за рахунок усього державного майна України, її закордонних активів тощо.

Усе вищевказане покладало величезну відповідальність на державних службовців — членів міжвідомчої комісії, яким проект закону надає фактично обмеження права. Адже саме їм пропонується надати право «вишукувати всі питання» (так записано у статті 5 проекту!), пов'язані з виконанням угоди. Зокрема, ці службовці від імені держави забезпечують отримання всіх передбачених законодавством документів (погоджень, квот, дозволів, ліцензій, документів на право землекористування тощо).

Тут постають питання, на які проект не дає відповіді. Наприклад, видобування корисних копалин у великих обсягах пов'язане з необхідністю вилучення земель сільськогосподарського призначення. Дозвіл на таке вилучення, згідно з чинним законодавством, дає лише Верховна Рада. Але після того, як службовці загалом міжвідомчої комісії уклали угоду від імені України, рішення Верховної Ради, виходить, вже не потрібне.

Здавалося б, МВФ, Світовий банк, за гроші яких різні «наукові центри» гнівно викривають корупцію в Україні, повинні категорично протестувати проти такого закону. Адже процедура підготовки й укладання угоди, визначена законопроектом, яка виключає участь законодавчої і судової влади, є абсолютною непрозорою. У проекті статті 19 пошуком оподаткування прописаний так, щоб дозволяло «інвестору» ухвалити всі оподаткування. Стаття 21 практично не конкретизує порядок використання державної частини продукції. Все це дає такі можливості для зловживань з

боку посадовців осіб у системі виконавчої влади, яких не передбачав жоден з чинних законодавчих актів. А в разі, коли б громадянин України, поведучи наслідки від даної угоди до закону, почав вимагати від Президента, уряду чи Верховної Ради внесення змін, законопроект передбачає гарантії для «інвестора» від змін у законодавстві. Ось так нас заганають у пастку.

Очевидно є нещирість, з якою посадовці особи виконавчої влади, з одного боку, добиваються відміни гарантії від змін у законодавстві для спільних підприємств, а з другого — пропонують Верховній Раді надати такі гарантії, але вже на невизначений термін. На ті можливості, що надаються «інвестору» коштом відмови України від державного суверенітету на землю і надра, задавши розмерку пера невизначеного чиновника, дрібниці видаються інші самовбивчі положення законопроекту. Наприклад, що на «інвестора» не поширюється валютне регулювання, чинне в Україні (стаття 34), сплата акцизів і ввізних мит (стаття 25). А на працівників, яких «інвестор» приймає на роботу, не поширюються гарантії, передбачені трудовим законодавством України.

Постає запитання: кому потрібні такі закони та чому сьогодні так облівають брудом народних депутатів України, які принципово стоять на варті інтересів держави. Чи суверенітету й економічної безпеки? Хоча чесна відповідь — на поверхні...

Валентина СЕМЕНЮК,
секретар фракції
виборчого блоку Соціалістичної та Селянської партій України.

Якість продукції — мета стратегічна

Ще кілька років тому в українській політиці домінувала думка, що ми можемо інтегруватися зі світовою економікою не лише шляхом відмови від державного регулювання, а й через механізм реалізації принципів так званої вільної торгівлі. Останні роки чітко показали, що наші торгові партнери не поспішають відкрити свої ринки для українських товарів у відповідь на створення сприятливих умов для імпорту товарів в Україну. Внаслідок неефективності державного регулювання в економіці заохочується імпорту іноземної продукції. Причому відсутність відповідальності імпортерів робить ішляхування і прибутковим саме імпорту низькоякісної продукції. Ось і нашою дійсністю України, зорганізовані науковців, високотехнологічних галузей.

Національна система стандартизації і суміжних видів діяльності повинна не пристосовуватися до вимог ЄС чи будь-якої країни, а забезпечувати національні інтереси України, зокрема її економічну безпеку. Держстандарт України розробив концепцію національної системи стандартизації і сертифікації та акредитації.

Проте в Україні не ведеться цілісна державна політика щодо якості. А тому сили, що діють в інтересах імпортерів, водночас невідомо знищують можливості для створення такої політики. Прикладом необдумані зміни в системі центрального органу виконавчої влади України є той факт, що Держстандарт підпорядковано Міністерству економіки. Цією стежкою вже ходили наші північні брати. На практиці це не було виправданно, й статус Держстандарту Росії як незалежного органу державного управління було поновлено.

«Коштів» на виконання цього важливого документу, спрямованих на визнання необхідності державного регулювання економіки, постійного зниження імпортозалежності вітчизняного ринку товарів та послуг, заміни застарілого обладнання та технологій під час запровадження міжнародних та світових стандартів.

На сьогодні відсутня розвинена система законодавчих актів, які встановлюють вимоги до конкретних видів продукції та відповідальність за порушення цих вимог. А без цього неможливо розробляти зразки виробів, що витримували б конкуренцію.

В. ЧЕКАЛІН.

Тож Держстандарт подав у Верховну Раду низку законопроектів. Переконаний, парламент, прийнявши закон «Про відповідальність постачальника за випуск та реалізацію неякісної та небезпечної продукції», забезпечить розширення попиту на якісні товари власної виробництва, обмеження імпорту, добросовісну конкуренцію, стимулювання випуску якісної продукції.

Кабінетові Міністрів України подано на узгодження законопроект «Про вилучення, утилізацію, знищення та подальше використання неякісної та небезпечної продукції». Цей документ у разі прийняття регулюватиме відносини між власниками, органами виконавчої влади та місцевого самоврядування, а також між особами, що здійснюють конкретні дії щодо вилучення, утилізації, знищення або подальшого використання неякісної та небезпечної продукції.

Крім того, в стадії узгодження є ще два законопроекти — «Про стандартні системи сертифікації», «Про акредитацію». Держстандарт створив і розвиває державну систему сертифікації як технічний бар'єр для захисту внутрішнього ринку відповідно до принципів ГАТТ/СОТ. Саме тому ця система останнім часом зазнає шаленого буму якості з боку українських торговельно-виробничих підприємств України, імпортерів та клі, які виражають їхні інтереси всередині держави.

Проблема-2000 — це не тільки галузь обчислювальної техніки; всі чинні стандарти дійшли до 2000 року. Отже, тільки послідовна державна політика, реалізова-

Відсутність відповідальності імпортерів робить надзвичайно прибутковим саме імпорту низькоякісної продукції

на через відповідну законодавчу й нормативну базу, здатна захистити вітчизняного виробника. У Дніпропетровській області серце загального кризового стану, в якому останні роки функціонують підприємства регіону, виділяють такі, що успішно розв'язують проблеми конкурентоспроможності продукції на вітчизняному й зовнішньому ринках. Прикладом ділової співпраці регіональних державних центрів стандартизації, метрології та сертифікації з вітчизняними товаровиробниками є: створення п'ять років тому спільними зусиллями ВО «ПМЗ» і КЧД «Татра» підприємство «Татра-Юг», що освоєло випуск тримайних вагонів, якість яких підтвердили успішно проведені випробування.

ВО «ПМЗ» вибрало одним з основних видів своєї діяльності виробництво троллейбусів марки «ПМЗ».

Держстандарт докладає зусиль, щоб зменшити вартість робіт з сертифікації трамваїв і троллейбусів шляхом акредитації виробничих лабораторій ВО «ПМЗ» і ДКБ «Південне».

Є великий розрив між заявами Президента. Прем'єр-міністра України щодо інтеграції в світову економічну систему та ЄС і відсутності реальних кроків з боку Міністерства економіки, торговельно-виробничої галузі технічної політики держави. Саме конкретна національна програма якості може дати позитивний імпульс нашій економіці. Лише за умов її реалізації так часто проголошуване гасло підтримки національного виробника перетвориться в реальність.

Володимир ЧЕКАЛІН, народний депутат України, голова підкомітету з питань машинобудування, ВПК і конверсії та легкої промисловості.

У номер Самоврядування прагне прозорості

«Відомості Миколайської міськради» — так назує ма бюлетень, що з'являється у вільному продажу в газетних кіосках, а також у всіх управлінських структурах та бібліотеках міста корабель. Він містить близько 80 документів нормативно-правового характеру — рішень міськради та додатків до них, прийнятих органом місцевого самоврядування за рік роботи. Вони викликають інтерес у юристів і підприємців, управлінців і профактиву, комунальних служб і широкотого загалу городян. Бюлетень став мов би додатком до публічних звітів керівників міськради і виконкомом за рік роботи.

Георгій ВОРОТНЮК.

Миколаїв. Прогнали за день, судилися рік

Корольовський районний суд Житомира закінчив розгляд скарги шести (як починали судитися — було вісім) колишніх кандидатів на посаду міського голови, які добивалися анулювання рішення виборчої комісії про визнання обранням на цю посаду Анатолія Фесенка, котрий і до цього її займав.

29 березня минулого року за нього віддали свої голоси понад 31 тисяча житимирян — це на 11 з гаком тисячі більше, ніж за кандидата, який знявся друге місце.

З самого початку розгляду цієї справи житимиряни не проявляли до неї особливого інтересу. Тим більше що прокуратура міста ще в травні минулого року зробила висновок: докази скарганих «не знайшли підтвердження».

Такого самого висновку дійшов і суд.

Житомир.

Олексій КАВУН.

У номер

«Ой, де був я учора...»

Протягом останніх днів, коли спливав трирічний термін видання Президентом указів з питань, не врегульованих законами, Леонід Кучма підписав їх три десятки. Одночасно з видавним указів Президент має підписати відповідні законопроекти до Верховної Ради. І якщо парламент протягом місяця не ухвалить закон з проблемою, яку намагаєся розв'язати Президент указами, діє указ.

Чому Президент видає укази в останній день реалізації свого права? Чи вистине парламент опрацювати «казані» законопроекти? Про це розмірковують народні депутати України.

Думки з приводу

Олександр СЛІПШКЕВИЧ, голова тимчасової спеціальної комісії з дотримання виборчого законодавства:

— Кожному студенту для нормального складання іспиту завжди не вистачає однієї книжки. Певно, глава держави діє саме за цим принципом. Його бурхливе указовотворення в останні дні «казаного права» свідчать про те, що Президент згадав про серйозність деяких своїх повноважень, наданих Конституцією, і почав реалізовувати ці повноваження, виходячи з конституційних підстав. Говорити, наскільки ці укази конституційні і чи стосуються не врегульованих законами питань, можна буде пізніше. Таке хаотичне прийняття величезної кількості указів говорить про те, що, на жаль, у нас немає ефективного діючого глави держави.

Валентина СЕМЕНЮК, фракція «Лівий центр»:

— Коли я слухала Президента по телебаченню, у мене виникло питання: а де він був раніше? Це черговий перелітний фарс. Особливо мене стурбувало питання про виділення земельних ділянок сільським учителям і працівникам соціальної сфери. А звідки узяти ці землі? За земельним законодавством, землі вже розподілено. Резервні землі також розподілено. А яким чином можна було паволати землі у приміських зонах? Сільська вчителька отримає землю, а міська — ні. Хоча зарплату не отримує ні та, ні та.

Земельні питання відповідно до Конституції визначаються виключно законами і вирішуються лише парламентом. На мою думку, Президент видає укази, ігноруючи Конституцію. Соціальні укази Президента — про пенсіїне забезпечення, про межу малозабезпеченості, заощадження громадян — також видані з тих питань, які врегульовано законами. Інші річі, що ці закони просто не виконуються тим урядом, який призначив Президент.

Станіслав ГУРЕНКО, фракція КПУ:

— Приступ указовотворчості — популістський крок. Безумовно, він породив питання, що Президентові треба йти на вибори з акимось парубком. А цього парубку немає, бо всі бачать, що робиться. Може, це залишилася надія, щоб у виборців склалися враження: Президент сповнений сили, думок і намірів поліпшити ситуацію в Україні. А він, і це транслювалося державним телебаченням, відкрито виставляє Верховну Раду як таку, що завважа йому прапори, реформувати економіку.

До того ж, якщо говорити про іскріння, Президент втручається в урегульоване правове поле. Якби Президент хотів себе проявити, віншов би до тих людей, що лежать біля стін адміністрації, і одним указом розв'язав би їх проблеми. Думаю, Верховна Рада його підтримала.

Свен МАРЧУК, депутатська група «Незаалежні»:

— Залпова указовотворча діяльність Президента вже ні в кого не викликає сумнівів щодо її спрямованості. Навіщо робити з цього гігантське політичне шоу на всю Україну? Сама технологія передачі цього процесу — один до одного приклад застосування виборчої технології. І тому пошанові не викликає серйозні сумнівів щодо активності та достовірності цих указів, частина яких уже надійшла у Верховну Раду як законопроекти. До того ж, вони подаються за тижнями до закінчення сесії, а тому розурахонок на те, що парламент не вистине їх розглядати. Окрім того, саме Президент заявив, що нібито депутати з порога не сприймають їх. Тобто саме глава держави і його команда підтохають на поверховий популістський розгляд понад трьох десятків указів протягом п'яти днів. Попра те, що Президент має достатньо часу планово подавати законопроекти в парламент. Тож можна сказати: так — це звичайнісінька акція з використання державного телебачення, політичне шоу, націлене виключно на майбутні вибори.

Молоде поповнення лікарів вирушає на передову

В Українській військово-медичній академії відбувся ювілейний, п'ятий, випуск військових лікарів військово-медичного інституту. На цій церемонії міністр оборони України вручає наचальному закладу бойовий прапор.

92 офіцери-медики попросилися зі своєю алма-матер. Як сказав заступник начальника академії з виховної роботи полковник Олександр Папкан, вони починають практичну професійну діяльність у військово-лікувальних закладах Збройних сил України. Де на них з нетерпінням чекають. Некомплект військових лікарів становить приблизно 500 осіб.

І нехай випускникам академії не дуже зручно виконувати строївий команди на високих підборах, зі стетоскопом під рукою, але вони впораються без проблем.

До речі, у військово-медичній академії навчається син міністра оборо-

ни. Навесні старший лейтенант Іван Кузьмук проходив стажування у медичній роті 240-го окремого спеціального батальйону, що базується на території Боснії.

Імовірно, що хтось із випускників проходивши подальшу медичну службу у складі українського миротворчого контингенту. Відомо, що 1400 українських миротворців готові десантуватися в Косово. Як заявив на випускному параді у військово-медичній академії генерал армії Олександр Кузьмук, відправку в Косово наших миротворців заплановано на 1 липня. Контингент перебуває у повній бойовій готовності, очікуючи політичне «доб-

ро» на цю місію з боку Президента та Верховної Ради України.

За словами міністра оборони, український контингент використовуватимуть залежно від потреби. Перш ніж його формувати, військове відомство провело марш-тінг косовських миротворчих потреб. Виходячи

з цього, у складі українського контингенту — залізничний потонтономовний батальйон, вертолітний загін, механізована рота, польовий шпиталь на 100 ліжок та українсько-польський батальйон, який було створено саме для миротворчих операцій.

Ольга ВАУЛІНА.

Повертаючись до надрукованого

Не проковтнув!

4 листопада 1995 року у матеріалі «Контужена Фемила» (розділ «На коліна, простоглоде, суд іде») автор цих рядків розповів про розкрадання нафтопродуктів у особливих великих розмірах на Гречанській нафтобазі (один із мікрорайонів обласного центру) і про огріхи розшукових та слідчих дій міліції. Тоді я писав: «Через прохідну тільки Гречанської нафтобази, яку очолює пан Замогора, вивезено серед білого дня більш як 140 тисяч літрів пально-мастильних матеріалів. Постає питання: чи могло так статися на підприємстві, де керівник відповідає посади і перекриває канали крадіжок? Однак «король нафтоколон» вирішили залишити у кріслі. Зате посередникам вліпили, як то кажуть, по саму зав'язку».

Справді, пана Замогора обміняли контролюючі органи, як корову в Індії. Та у народі кажуть: скільки б ніточка не тигнулася, а кінець її буде. Так і кожному, хто втрачає почуття міри. Пригадую, років двадцять тому я запитав одного працівника торгівлі:

— Слухайте, ви вже тридцять літ відпрацювали у торгівлі, і жодного разу до вас особисто не мала претензій міліція. Скажіть, ви їх купили чи просто не крадете?

На те була досить повчальна, як для сьогоднішнього дня, і мудра відповідь:

— Правоохоронця купити неможливо. Сьогодні йому два червця — завтра він захоче два і т. д. Щодо крадіжок. Це питання

також неоднозначне і своєрідне, як і наші люди. Скажімо, якщо сьогодні взяв з ресторану шматок курки — за це мене ніхто до суду не потягне. Але мені на вечерю того шматка достатньо. А завтра взимку свіженький. Але є зажерливі люди, котрі за один раз хочуть забрати все, що потрапило під руку, незважаючи на те, що отой «мішок курей» він фізично не з'їсть. Але тут уже інша філософія — не з'їм, то хоч понадуку-пу! Представники саме такого способу мислення і потрапляють не тільки до рук міліції, а подеколи і за ґрати. Хоч би як довго ховалися і хитрували. Бо надмірний шматок таки стає поперець горла.

Цю філософію мав би збагнути ще в 1995 році пан Замогора. Та безкарність на той момент підлігала амбіції. І розперезався чоловік не на жарт. Свої незарплатні гроші почав легалізувати, скуповуючи під різноманітним тиском акції у працівників нафтобази, допускаючи правопорушення. Коли вже кишені було заповнено контрольним пакетом акцій Гречанської нафтобази — однієї з найбільших в області, коли ці акції було успішно збуто, в кишені з'явилися документи на тривале проживання за кордоном. Та туристичний маршрут неспівпавно перервала Служба безпеки України. Те, що мало статися п'ять років тому, сталося нині.

Великий шматок «м'яса» законно мірно таки застрів у горлі пана Володимира.

Михайло ВАСИЛАШКО.

Хмельницький.

Центр підтримує процес

Центр досліджень адміністративної реформи вирішив надати можливість українським депутатам, а також урядовцям, політикам, студентам, викладачам, бізнесменам та усім тим, хто небайдужий до українського майбутнього, детально вивчити основні досягнення країн Центральної та Східної Європи в галузі підготовки законів, самим визначитися щодо адгуптавання цього досвіду до наших

сфери країн: Албанії, Болгарії, Естонії, Литви, Словаччії, Республіки та Словенії. Досвід країн, що перейшли до нового державного регулювання, теоретично осмислений фахівцями SIGMA. Він стане у пригоді тим, хто прагне більше дізнатися про практику країн Центральної та Східної Європи, щоб уникнути помилок та удосконалити систему підготовки законодавчих актів України.

Кримінал

Засідка в «Палермо»

Певно, і в Автономній Республіці Крим знають про одеське «Палермо» (так охрестили село Корсунів, прилегло до північної околиці міста). Саме звідси, небезпідставно вважають правохоронці, до Одеси потрапила дельова частка наркотиків. Одного вечора до Корсунів вирішили завітати працівники кримської міліції. Та не деля того, щоб допомогти одеським колегам відкрити продавців опіуму. А щоб... пожитися. Четверо приїжджених міліціонерів, узавши збільшення, відзначили день народження одного з колег на пляжі. Випитого залясло замало, а грошей у кишенях уже не було. Отоді й спала на думку ідея роздобути їх у Корсунів, затримавши першого-ліпшого наркомана.

Як стемніло, у кушач край дороги, що веде до села, й нагнали вони, як подумали, на «мисливця» за наркотиками. Обступивши його, наказали: — Ану, наріку, вивертай кишені, викадай грошки! Ми — з Суворовського райвідділу міліції.

А той у відповідь: — Я сам із Суворовського райвідділу. Стійте, стрілятиму!

П'яна четвірка, однак, накинута на «кушальця», збила з ніг. А коли побачила, що той витяг пістолет, котла обездоброт. Пронесли постріли. Нападники скопилися хто за живота, хто за ногу: куді «пригостили» кожного з них. Біля міси полі в цю мить з'явився ще один чоловік і, націливши свого пістолета, наказав четвірці не рухатися...

З'ясувалося, любителі легкої нагоди натрапили на засідку справжніх працівників Суворовського райвідділу міліції Одеси. Ті вшанували її, звичайно ж, не на своїх кримських колег — очукавали накорку ера. На молодшого лейтенанта Сергія Найдича й напалила четвірка. Хтозна, як би все скінчилося, якби йому на плімгу не наспів колега. Адже правоохоронці з Криму, намагаючись обеззботори С. Найдича, зламали йому руку, пальця. Завдавши інших тілесних ушкоджень.

Курс перепідготовки для кримських «правоохоронців» закінчився дестроково. Як, гадаємо, й робота в міліції загалам...

Георгій ВОРОТНОК.

Одеса.

«І ми орали!», або інваліди совісті

Тенденції

(Початок на 1-й стор.)

— Невже ви вважаєте, як «різкі» захворювання, як стенокардія у вашому віці наслідком Чорнобильської катастрофи? — здивувався я.

Тепер усі так роблять. Отже, не лікарі на підставі якихось особливих, небачених досі у світі даних перебігу хвороби нині пов'язують її з Чорнобилем, а сам хворий...

Через кілька місяців Н. таки пов'язав хворобу з катастрофою 1986 року, отримавши статус інваліда-«чорнобильця» II групи з пенсією в 272 гривні. За доведення (!) інспекції податку на найбільшій об'єкті у Поліському районі в січні 1988 року. «Ліквідатор! Як та мила на спії воля з байки Крилова: «І ми орали».

Очевидно, на цю аферу йо-о надихнув вдалий приклад колеги з 3, який зумів «пов'язати» свою давню виразку шлунка з Чорнобилем і стати інвалідом-ліквідатором II групи з 452-гривневою пенсією. Цей добродій, відповідно до поланних ним довідок, кілька днів був у відрахуванні об'єктах, що споруджувалися в Поліському районі. Цікаво, що новоспечений «чорнобильць», маючи так «слабке» здоров'я, спромігся за кілька останніх років побудувати собі двоповерховий будинок, дачу, гаражі, придбати легкову автомобіль і опинитися в числі перших у черзі на отримання безкоштовної «Таврії». І одержати! Як одержав уже не один такий «інвалід»...

Можливо, наведені приклади — прикра випадковості? У 50-тисячному Фастові подібне ала масовим явищем.

Якщо в 1992 році у нас було 53 інваліда-«чорнобильця», то тепер понад 600. І хіба так тільки в Фастові?

Як лікар, я схилив голову перед тим, хто, працюючи біля зруйнованого реактора, нарав на своє здоров'я і життя на смертельну небезпеку. Вони ж не знали, що Чорнобильська катастрофа — це не тільки шани. Багато з них, вражених радіацією, уже померли, і їх не дочекались визнання їх інвалідами-«чорнобильцями». Інші, маючи на те об'єктивні підстави, часто не можуть добути інвалідності, або визнаються інвалідами нижчої категорії, ніж є насправді. На їхнє місце успішно пролазять нахобні й безсоромні, грошовиті, різні ранги начальників і начальниць, які, в підсумку, випадають, проте, тріх-п'ятих навчався у Прип'яті вертольоту долімотом, що ним з повітря засипали зруйнований реактор. Поцікавився, чи визнали нарешті ці чоловіки, який довго і тяжко після того хворів, інвалідом.

— У Києві сказали, що на II групі він не потрапить, — відповіла жінка.

Через кілька днів В. помер.

А ось ім'ярек «натянув» на II групу з пенсією в 469 гривень. Побачили б ви цього «інваліда»? Він 7 травня 1986 року поїхав у 30-кілометрову зону пошуків, як там працюють його підлеглі, а 8 травня повернувся додому. Більше ніколи там не був. І от фахівці Київської обласної медико-соціальної експертної комісії (МСЕК) в кінці 1997 року визнають начальника інвалідом. Через одинадцять з половиною років! За один день перебування в зоні! І хворобу хитру прихитори — дисциплінарну енцефалопатію. Медики знають: це коли в людини з голови нахв не все в порядку. Спробуй, перевір! Однак ця «тяжка» хвороба аніскільки не завдала папу бути співзасновником спільного підприємства і нині успішно займається приватним бізнесом, роз'їжджаючи в «Мерседесі».

Мені можуть зауважити: мовляв, лжеліквідатори не самі собі встановлюють інвалідності. Правильно. Часто-густо МСЕК визнають інвалідами цілком працездатних, здорових людей. Можна зрозуміти (але ніяк не виправдати) деяких лікарів з їхньою низькою зарплатою, коли вони погоджуються за певну грошову винагороду приписати жадаючому «інвалідизуватися» одну або кілька зайвих болячок чи згустити фарби щодо наявних у нього хвороб. Звісно, на таке здатні лише ті лікарі, в яких відсутній імунітет до страшний, дуже заразної й пошкодуючої невеличкої хвороби, якою зничі лілобо вражене все наше суспільство. Назва цієї хвороби — корупція.

Мушу, однак, зазначити, що право встановлювати інвалідності постраждалих від Чорнобильської катастрофи надано лише обласним МСЕК. Ось там і творяться неправедні діла. Чимало працівників медичної служби соціального захисту за долари чи на догоду високому начальству зробиють будь-яку злочинну інвалідом на ІІІ групі.

Чи не тому так погано йдуть справи в Україні, що міністерствами, областями, містами, районами та різними підприємствами, установами, власне, всією державою керують інваліди особливої категорії — інваліди совісті? Хитруни і спритники, яких у нас вистало, давно зметкували, що забор в 500 чи навіть 1000 доларів за інвалідність вигідніша від відшкодування за кілька місяців. А далі їде цистий, неоподатковуваний, добрячий прибуток. Крім того, «інваліди» автоматично отримують піджоки пільг.

У результаті успішно проведеної операції «я — тобі, ти — мені» витрають обидві сторони змоноків. У програті (та ще й якому!) тільки наша держава, усі ми — платники податків.

Кожний грамотний лікар знає, що інвалідність визначається не кількістю часу, проведеного в 30-кілометровій зоні (в документах це часто умово фальсифікується), а серйозністю хвороб, які є безсумнівним, у кожному конкретному випадку, наслідком радіаційного опромінення. Але гроші в нашій державі творять чудеса. І цим вдало скористався ще

один добродій, ставши інвалідом-«чорнобильцем» спочатку І (!), а потім (схаменувся!) ІІ групи з туманним діагнозом, але з цілком реальною пенсією в 989 (!) гривень. Варто зазначити, що за документами він справді близько двох місяців перебував у Чорнобилі, де контролював вилучення, списання і заховання забруднених медикментів. Втрата 80 (!) відсотків працездатності, як це «точно» визначила обласна МСЕК, однак не завдала йому залишитися на попередній посаді керівника.

Є таке визначення інвалідності, яким мають керуватися всі МСЕК: «Інвалідність — це стійке порушення працездатності, яке спричинене хворобою або травмою і яке призводить до необхідності припинити професійну працю на тривалій період чи значно змінити умови праці».

Підставою для визначення другої групи інвалідності є істотно виражені порушення функцій організму, зумовлені хронічним захворюванням або травмою, які не викликають потреби в постійній сторонній допомозі, дотриманні чи нагляді, але / або призводять до повної постійної чи тривалої втрати працездатності, згідно з доступними окремим видам праці лише в спеціально створених, полегшених умовах».

Отож, будучи таким «тяжким інвалідом», пан приватизатор очолював підприємство і стає монополістом. З'ясувалося, 20 відсотків залишків працездатності йому цілком вистачило, щоб купити автомобіль, квартиру, енергійно займатися бізнесом, будувати особняк і триповерхову дачу.

Трохи відстаю від нього тільки «фастівські» начальники, також інваліди-«чорнобильці» II групи з пенсією 675 гривень. Який же подвиг здійснив цей муж, що йому випала за те та кілька шедра винагорода? Він удень протягом тижня збирав на вулицях Чорнобилья сміття, а вночі відловлював за допомогою світла автомобільних фар світських тварин і птахів. Так написано в поданий ним довідці. Чи не так це так? Чи Президент присвоїв добродієві ще й почесне звання.

Прочитавши діагнози усіх «інвалідів», дивуюся, як вони взагалі ще ходять по землі. Адже це справжні мішки з хворобами!

Безумовно, обласні МСЕК не могли б так вільно «інвалідизувати» країну, якби на те не було відповідних міністерських наказів та інструкцій. Я не знаю, які фахівці проводять ті дирекції, але останній наказ № 150 від 17 квітня 1998 року, підписаний міністром охорони здоров'я не просто вражає, а приголомшує.

Куди там їхнім Гарвардам, Кембриджам з усіма Нобелівськими лауреатами від медицини, які ще й досі ніяк не зуміли доптерати, що ревматизм, цукровий діабет, гіпертонія та інші хвороби серцево-судинної системи, легень, нервової системи і психіки, а також усі онкологічні захворювання, які споконвіку шпорічно вражають мільйони людей на Землі — то все є наслідок Чорнобильської катастрофи 1986 року! Чи не диво кінця ХХ століття?

Складається враження, що дивувати світ стало своєрідним хобі нашого чиновництва. І тут

ми маємо великий досвід, зокрема у справі «інвалідизації» України. Спрацював же на 100 відсотків виданий 1993 року наказ, підписаний керівниками кількох міністерств, згідно з яким учасники війни, які мали будь-яке, навіть дріб'язкове поранення або контузію, отримали гарантовану можливість стати інвалідами війни, якщо за попередні п'ятдесятітні жакції хоча б одну якусь більш-менш серйозну болячку. Наприклад, цукровий діабет, серцево-судинну недостатність, пневмосклероз та еміфізему легень (хоч би й від тривалого куріння чи шкідливої роботи), хвороби хребта і суглобів тощо. Тобто, хвороби, які переважно є неодмінними супутниками старіння і які з однаковою закономірністю трапляються у людей, котрі війни не знали. І все це при тому, що до виходу на пенсію за віком (а не за хворобою!) претендент на звання інваліда війни десятиліттями працювали на роботах, часто з дуже високими вимогами до стану здоров'я. Дивувало й готовність медиків сліпо виконувати (за звичкою — на частуву видіше) той недолугий наказ до визначної дати — 50-річчя Перемоги. Мовляв, скільки тих учасників війни залишилося, нехай хот в кінці життя покористуються пільгами інвалідів. Навч на грошей ділати менше куди, а 22 пільги для учасників війни, передбачених законом, ім було замало. І пішла писати губернія, та так, що після того, на диво усього світу, інваліди війни у нас стало майже вдвічі більше, ніж у 1945-му. І що? Чи може сьогодні держава забезпечити фінансування пільг інвалідів війни в повну обсязі? Ні!

Через велику кількість лжеінвалідів страждають справжні. Отож тепер, коли МСЕК з потрошеною енергією зай-

шлися штампувати, згідно з наказом МОЗ № 150, чергову серію інвалідів-«чорнобильців», Україна цілком ймовірно перетвориться у своєрідний інвалідний заповідник планети з небаченим досі показником кількості інвалідів на 1000 чоловік населення.

Все нові й нові когорти лжеінвалідів, як заміри, призмкються до вже й так знекровленого організму української економіки і тягнуть, тягнуть, тягнуть з неї кров. Які фінанси, які державний бюджет зможе витримати таку навалу? Багато керівних (і не тільки) шарахів, отримуючи від держави незаслужені щедрі пенсії, мають нахабство бути ще й недовольними, лаяти її незадержність, якої, на жаль, немає. Незадержність, повноцінне життя у нас настануть лише тоді, коли ми всі гуртом відкинемо свою залежність від чиновників з атрофованою совістю.

А тому гостро постає питання: чи спроможний наш Президент покласти край цьому безумству? Потрібно рішуче позбавитися від лжеінвалідів, які споживають левову частку чорнобильських коштів.

Для цього я пропоную запросити з-за кордону на кілька місяців сторонніх, незалежних спеціалістів-експертів. Нехай вони проведуть неупереджену, кваліфіковану «інвентаризацію» інвалідів-«чорнобильців». Переконаний, що навіть за умови значних витрат на послуги зарубіжних медиків, проведене ними відслідковування інвалідів совісті збереже великі кошти в бюджеті держави нині й на майбутнє, оздоровить моральну атмосферу в суспільстві, допоможе очистити наші МСЕК від нечесних, неспорядливих елементів.

Анатолій ЧЕРНЯК, лікар-травматолог з 30-річним стажем.

Продовжуючи тему
Прокуратура вважає дії міліції незаконними

Прокурор області Іван Жилка надіслав письмовою відповіддю на звернення міського голови Кіровоградського Оксана Нікуліна з приводу подій, які сталися у Кіровоградському міськрайоні в ніч з 18 на 19 червня (див. «Гу» за 23 і 25 червня ч. р.). У ній, зокрема, йдеться: «Перевіркою викладених у скарі фактів та з'ясування перебігу подій, які передували Вашому зверненню в органи прокуратури, встановлено, що зазначені Вами події відбулися в межах повноважень органів місцевого самоврядування, з приводу чого ці інших документів, у зв'язку з виконанням покладених на них обов'язків, слід зазначити, що у даному випадку певну роль розіграно без втручання передбачених ст. 95 КПК України підстав, а саме в формі не носії конструктивного змісту. З цього приводу прокуратура області 22 червня ч. р. внесено подання начальнику УМВС України в області про усунення виявлених порушень діючого законодавства та притягнення винних осіб до відповідальності».

Володимир ЮРКОВСЬКИЙ: «нахоропом ринку не візьмеш»

Вітчизняний стиль

Так сталося, що відвідали фірму «Елакс», пошепки якби в Одесі проїхався десяток разів, спонукати зустрічі, де відділені від місця її розташування. Спочатку на Південно-Українській АЕС, а потім на Гліхівському суднобудівному заводі після чого фізично почути: при використанні лакофарбових покриттів перевагу часто віддають продукції «Елаксу» — і якості її європейська, і ціни цілком прийнятні.

Саме з якості пропонованої споживачам продукції й почалася бесіда з генеральним директором VAT «Елакс» Володимиром ЮРКОВСЬКИМ.

— Нашому підприємству не довело виповнитися півтора століття, але добре знамо його історію й ми можемо сказати, що якості лакофарбових покриттів, які широко застосовуються в судно- й машинобудуванні, атомній енергетиці, у військово-промисловому комплексі й цивільному будівництві, в тім числі життя, тут завжди приділяли належну увагу. Взяти відносно недаве минуле: покриття, вироблені нашим заводом, були використані, зокрема, на космічних апаратах «Союз» й «Буран», на реставраційних роботах в Петропавлі й Марійському містечку в Києві. Будь-що, погодьтеся, туди не везли б. Та навіть уже маючи отаку репутацію, фірма «Елакс», створена на базі лакофарбового заводу, з переходом до ринкових відносин відчувала чималу труднощі.

Через масове заванесення подібної імпортової продукції? — Так. І просто якісь там заванесення, що наша не гірша чи й краща, та ще й дешевша, мало діяла. Потрібні були вагоміші аргументи. І ми їх знайшли, сервіс, порівняння всіх працюючих. На це пішло немало сил, часу, коштів. Кожні півроку, до того ж,

ретельно перевіряють, чи не знизили ми свого якісного потенціалу. Та, в кінцевому підсумку, виграв незалежний. Скажімо, іноземні замовники суден на українських верфях й слухати не хотіли, аби шось там фарбувати матеріалами, не сертифікованими за європейськими стандартами. Тепер ми можемо брати участь у тендерах нарівні з іменитими іноземними фірмами.

Гі фінанс, однак, маючи куди більший ринковий досвід, можуть швидко вловляючи його кон'юнктуру й пропонувати ширший асортимент найсучаснішої продукції?

— Можуть. Та ми прагнемо й це врахувувати. Вже нині пропонуємо споживачам більш як півсотні видів продукції, незалежно від розширення десь до 200 найменувань.

Довідка
Продукція «Елаксу» — це: Грунтові й шпательні для захисту всіх видів металів та сталей, деревини, бетону й гіпсокартону.

Емаї й фарби для захисту будівельних металевих конструкцій, деталей і поверхонь деревини й бетону, в тім числі в жорстких хімічних та радіаційних умовах, а також для ремонту доріг.

Лаки для захисту різних видів металів та сталей, деревини, бетону та для покриття жерсті консервних тар.

Оливи для захисту деревини. Кольорові піноплети, паркет, керамічну плитку, для скління картон і паперу.

Беремо курс на те, аби ряду галузей, скажімо суднобудуванню й судноремонті, пропонувати повний комплекс необхідних лакофарбових продукцій. Створили навіть власну організацію «Морські технології «Елакс», яка дає квалі-

фіковані рекомендації щодо правильного застосування комплексу покриттів. Водночас з'являються новинки, досі не відомі у вітчизняній практиці. Причому, надійні матеріали й слухати не хотіли, аби шось там фарбувати матеріалами, не сертифікованими за європейськими стандартами, таких споруд, які вокзали, театри, навчальні заклади, лікарні, адміністративні й житлові будинки. Скільки бід там трапляється саме через погані захист від пожеж. А тепер шлах вони зможе перенести наші емаї та лаки. Як і декоративні матеріали, що сплунувати. Нанесені на метали й залізобетонні конструкції шаром лише в один міліметр, вони затримують їх розтріскування й руйнування на 15 років, тоді як без них вже о те відбувається за кілька хвилин. Зараз ці новинки сертифікуємо, вже в нинішньому кварталі видамо перші промислові партії. Ще в одному матеріалі ми зуміли поєднати антикорозійні та антистатичні властивості — таких ґрунтів-емалей засталися на нафтохімічних комплексах. Одне слово, й шодо гами виробів запити ринку прагнемо задовольнити.

У тім числі й для споживача, який хоче запити у своєму житті? — Авжеж. Цьому слугує, зокрема наша фірмова мережа збуту. До речі, купувачі фарб, лаків, емаїв в фірмових магазинах, споживачі тим самим убезпечують себе від низькоякісних підробок. На нашій продукції нанесено спеціальні голограми 13 рівнів захисту.

Довідка
Продукцію «Елаксу» вам запропонують:
І центральну офіс фірми за адресою: Одеса, вул. Ізясковська, 87, тел.: (0472) 20-64-39, 20-64-55,

Виробничо-торговельна фірма «Елакс» торує шлах, сертифікувавши свою продукцію в системі міжнародних стандартів якості ISO 9002 та розширюючи мережу фірмової торгівлі.

20-64-42, 20-65-48, факс 22-17-39, а також у фірмових магазинах цього міста.

У регіональних філіях фірми:
Київ, вул. Байзлова, 77/355, тел. (044) 534-22-13.

Донець, вул. Овнатянина, 16-а, тел. (0622) 38-14-64.

Черкаси, вул. Енгельса, 235/1, тел. (0472) 64-11-52.

Севастополь, вул. Комсомольська, 40, тел. (0690) 37-25-52.

Харків, вул. Радіська, 56, тел. (0572) 33-14-90.

Луганськ, вул. Радіська, 75, тел. (0642) 53-02-87.

Суми, вул. Харківська, 32/21, тел. (0542) 36-44-84.

Сімферополь, вул. Північна, 3, тел. (0652) 25-64-85.

Полтава, вул. Великотирнівська, 32, тел. (05322) 2-65-84.

Вінниця, вул. Чекистів, 29, тел. (0432) 32-78-40.

Вороніж, тел. (06153) 2-52-11.

Херсон, тел. (0552) 22-44-42.

Запоріжжя, тел.: (0612) 95-72-89, 95-20-66.

Служба маркетингу фірми ретельно вивчає попит на продукцію «Елаксу» в регіонах, скраєні з боку й окремих громадян, і підприємств та організацій. Диференційовано будують свою діяльність і регіональні філії. Сьогодні вони є вже в половині областей України, незалежно від усіх регіонів. Власне, при осягненні передусім, вітчизняного ринку, ми й кінцеву мету ставимо таку: задовольнити потреби регіонів у лакофарбових покриттях широкою гаммою продукції з урахуванням їх виробничих та побутових особливостей, давати європейську якість за українськими цінами.

Розмову вів Георгій ВОРОТНЮК. Одеса.

На знімку: В. Юрковський. Фото Олега ВЛАДИМИРСЬКОГО.

Оголошення

Оркомітет акціонерів VAT «Летичівський маслосадов» повідомляє, що позачергові загальні збори акціонерів відбулися 19 серпня 1999 р. о 15-й год. за адресою: смт. Летичів, вул. Комарова, 22, а в актовому залі творчості.

Рестрація учасників з 8-ї до 15-ї год. у день проведення зборів за тією ж адресою.

При собі мати документи, що посвідчують особу.

Порядок денний:
1. Звіт голови правління про проведений роботу в першому півріччі 1999 р.
2. Звіт ревізійної комісії про фінансово-господарську діяльність в першому півріччі 1999 р.

3. Звіт голови спостережної ради про проведений роботу в першому півріччі 1999 р.

4. Вибори правління VAT «Летичівський маслосадов».
5. Вибори спостережної ради VAT «Летичівський маслосадов».

6. Вибори ревізійної комісії VAT «Летичівський маслосадов».
7. Затвердження нової редакції статуту товариства.
8. Різне.

Оркомітет акціонерів VAT «Летичівський маслосадов».

Арбитражний суд Херсонської області (Хернігів, вул. Леніна, 43) за заявою Ніжинської об'єднаної державної податкової інспекції порушив справу про банкрутство:

№ 9/116/435 від 13.10.1998 р., ТОВ «Вертикаль» (Чернігівська область, Ніжин, вул. Чернігівська, 128; р/р 2800251 у Ніжинській філії Пенсійно-поштового банку «АВАЛЬ», МФО 353534, код 22814921);

№ 9/115/425 від 13.10.1998 р., про визнання банкрутом приватного підприємства «Добробут» (Чернігівська область, Ніжин, вул. Шевченка, 976/78; р/р 26006200743001 у Ніжинському відділенні АПБ «Україна», МФО 353199, код 24835175);

№ 4/636 від 9.02.1999 р., ТОВ «Урал-молт» (Чернігівська область, Ніжин, вул. Шевченка, 34/20; р/р 28009200740001 у Ніжинському відділенні АПБ «Україна», код 21392257);

№ 4/65 від 6.05.1999 р., ТОВ «Меридіан» (Чернігівська область, Ніжин, вул. Лашенко, 12; р/р 26006200301001 у Ніжинському відділенні АПБ «Україна», МФО 353199, код 14231542).

Майнові вимоги кредиторів та заяви можливих санаторів приймає суд протягом місяця з дня публікації цього оголошення.

Арбитражний суд Київської області (м. Київ-33, вул. Жилинська, 586) порушив справу № 190/116-98 про банкрутство КПТ виробничо-виробничого підприємства «Кіровоградський р-н», с. Каварівка, р/р 2600220081002 у Васильківському відділенні АПБ «Україна», МФО 321109, код ЗКПО 03754047.

Приватне підприємство торгово-промислової фірми «ДЮК» повідомляє про свою ліквідацію.
Претензії кредиторів ліквідаційна комісія за тел.: 274-49-25 до 01.09.99 р.

Арбитражний суд Київської області (252033, м. Київ, вул. Жилинська, 58-6) порушив справу № 152/126-99 від 25 травня 1999 року про визнання банкрутом колективного сільськогосподарського підприємства «Кіровоград» (256615, Київська область, Тарасівський район, с. Кішовата, р/р № 26002100591002 в АК АПБ «Україна», м. Тараша, МФО 321370, ЗКПО 03754449).

Претензії кредиторів та заяви можливих санаторів приймаються в місячний термін з дня опублікування оголошення.

Арбитражний суд Києва (252030, Київ-30, вул. Б. Хмельницького, 44-В) за позовом ДП у Ленінградському районі Києва порушив справу про банкрутство:

№ 19/280, товариства з обмеженою відповідальністю «Еліт» (юридична адреса: Київ, вул. Лаврська, 18, корп. 2; р/р 26006301241348 у Київському міському відділенні «Промінвестбанк», МФО 322250);

№ 12/41-6, товариства з обмеженою відповідальністю «Синтез ЛТД» (юридична адреса: Київ, вул. Ф. Уляшківського, 2, к. 49; р/р 1467024 у Київській філії КФС «Експобанк», МФО 322700).

Претензії кредиторів та заяви санаторів приймають протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Арбитражний суд Кіровоградської області (316022, м. Кіровоград, вул. Луначарського, 29) порушив справу № 05-01/909/10-108 про банкрутство Приватної фірми «Диліко» (316030, м. Кіровоград, вул. Орджонікідзе, 2, к. 408; р/р 260060010103038 в АК «Укрспінбанк», МФО 354550, код 2328243).

Претензії кредиторів та заяви санаторів приймаються в місячний термін з дня публікації оголошення.

Арбитражний суд Херсонської області (м. Херсон, вул. Горького, 18) порушив справу № 6/212-98 про банкрутство приватного виробничо-комерційної фірми «КАРАНА» (юридична адреса: 325000, м. Херсон, вул. Пулюка, 3, розрахунковий рахунок 260060301000323 в Херсонській філії АКБ «Трансбанк», МФО 352822; код підприємства за ЄДРПОУ 24015620).

Претензії кредиторів та заяви санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Арбитражний суд Херсонської області (м. Херсон, вул. Горького, 18) порушив справу № 15/278 про банкрутство ТОВ «Юніон» (265053, м. Київ, вул. Артема, 1-5; р/р 26004301000957 в АКБ «Трансбанк», МФО 300089, ЗКПО 03592024).

Письмові звернення щодо майнових вимог та умов санації потрібно подати до арбтражного суду не пізніше одного місяця з дня опублікування цього оголошення.

Акціонерний комерційний банк «Трансбанк» сповіщає, що арбтражний суд м. Києва (252030, Київ, вул. Богдана Хмельницького, 44-В) порушив справу № 15/278 про банкрутство ТОВ «Юніон» (265053, м. Київ, вул. Артема, 1-5; р/р 26004301000957 в АКБ «Трансбанк», МФО 300089, ЗКПО 03592024).

Претензії кредиторів та заяви санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування.

Арбитражний суд Херсонської області (м. Херсон, вул. Горького, 18) порушив справу № 15/278 про банкрутство ТОВ «Юніон» (265053, м. Київ, вул. Артема, 1-5; р/р 26004301000957 в АКБ «Трансбанк», МФО 300089, ЗКПО 03592024).

Письмові звернення щодо майнових вимог та умов санації потрібно подати до арбтражного суду не пізніше одного місяця з дня опублікування цього оголошення.

Акціонерний комерційний банк «Трансбанк» сповіщає, що арбтражний суд м. Києва (252030, Київ, вул. Богдана Хмельницького, 44-В) порушив справу № 15/278 про банкрутство ТОВ «Юніон» (265053, м. Київ, вул. Артема, 1-5; р/р 26004301000957 в АКБ «Трансбанк», МФО 300089, ЗКПО 03592024).

Претензії кредиторів та заяви санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування.

У номер
✓ **Донецьк**

Старим — допомогу, дітям — морозиво, усім — чисту воду

Благодійний фонд «Соціальний захист», створений нещодавно на Донецчці, провів першу акцію — надання безкоштовної юридичної допомоги. Громадські приймальні цього дня працювали в кожному місті і районі області. Очікується, що такі консультації стануть регулярними і проведуться двічі на місяць. Кількість зареєстрованих в області благодійних організацій наближається до чотирьох сотень, проте роботи їм вистачає. Адже в регіоні мешкають півтора мільйона ветеранів війни та праці, а також дві третини(!) українських сімей. У планах фонду — пільгова допомога соціально незахищеним громадянам, створення молодіжної біржі праці і навіть проведення акції «Безпечна питна вода».

✓ **Кіровоград**

Ворог мобільного зв'язку — блискавка

На дві доби абоненти кіровоградського пейджерного зв'язку були позбавлені можливості користуватися мобільним іншим видом послуг. Причиною стала блискавка, яка вивела з ладу ком'ютери «Кіровоградпейдж».

✓ **Вінниця**

Стомлені сонцем застережень не чуять

Літні 3 із 19 пляжів Вінницької області санепідемслужба визнала підготовленими і дозволила їх експлуатувати. Заборонено відпочивати на більшості пляжів обласного центру, а також Погребищенського, Бершадського, Тульчинського, Тростянецького і Тиврівського районів.

Попри всі застереження, пляжі не порожніють. І не тільки у Могилів-Подільському та Немирівському районах, де лікарі дали «добро» на їх використання. Стомлений сонцем людина поспішає до Південного Бугу, Дністра. Летять бризки у всіх ставках, навіть там, де вода «нитує» (ознака забруднення органічними рештками), чи має колірні вкиселі (сигнал хімічного забруднення).

На пляжі, стверджують спеціалісти, хвороботворних мікроорганізмів — збудників черевного тифу, холери та інших кишкових інфекцій у водоймах області не виявлено.

✓ **Фотофакт**

З 24 по 28 червня в «Оазисі Соса-Сола» на пляжі Гідропарку в Києві проходив турнір з пляжного волейболу, в якому взяли участь 56 команд з усієї України.

Фото Віктора ПОБЕДІНСЬКОГО (УНІАН).

У День молоді юнь святкувала. А завтра?

Свята

У День молоді відбулося безліч концертів, що скоріше нагадували банкет під час чуми. Принаймні, 27 червня практично водночас у столиці проходило аж 7 акцій. Три з них — на майдані Незалежності. Найвразливішою — фестивалю «Рок-Київ». Щоправда, на НСК «Олімпійський» виступали групи з України, країни близького та далекого зарубіжжя. Хоча деякі іноземні виконавці в себе на батьківщині

вже давно не популярні. А деякі й взагалі відомі лише їх шанувальникам. Але це, як і вартість квитків (20, 30, 50 гривень) не завадило меломанам нормально відпочивати. Аби музика...

А у студентів до цих свят додався й інша радість — у більшості вузів проходило вручення дипломів. Випускні вечори розтягнулися принаймні на два дні.

Фото Анастасії СІРОТКИНОЇ.

За грою скучити не встигнемо...

Спорт

Футбол. Чемпіонат країни. Вища ліга. 30-й тур.
ЦСКА — «Металург» Зп. 1:0.
1 500. Олексієнко, 89.
«Дніпро» — «Металург» Д. 5:1.
4 000. Косилів, 26, Пошхверія, 53, 55, Калининко, 70, Матвеев, 87 — Соколовський, 30.
«Нива» — СК «Миколаїв». 3:1.
2 000. Т. Капанадзе, 6, 15, Шпак, 78 — Нудний, 89.
«Металіст» — «Металург» М. 0:1.
12 000. Пантілов, 45, з пенальті.
«Карпати» — «Динамо». 2:1.
18 000. Паліяний, 7, Гейко, 84 — Серебренников, 54, з пенальті.
«Вересла» — «Прикарпаття». 4:0.
3 000. Костюк, 19, Мелашенко, 36, 42, А. Головко, 90.

	В	Н	П	М	О
ДИНАМО	23	5	2	75	17
ШАХТАР	20	1	70	25	5
КРИВБАС	16	11	3	43	18
Карпати	15	10	5	54	34
Металург М	14	6	10	35	27
Металіст	14	5	11	31	32
ЦСКА	11	10	9	37	35
Металург Зп	12	6	12	46	43
Таврія	10	7	13	33	39
Ворскла	10	5	15	36	43
Зірка	9	7	14	31	40
Дніпро	9	5	16	28	46
Нива	8	7	15	29	41
Металург Д	7	7	16	27	51
Прикарпаття	6	6	18	24	59
СК Миколаїв	2	6	22	18	67

Восьмий чемпіонат країни фінішував. Динаміст Києва втретє поспіль золоті чемпіонські медалі поклав у кубок і почуватися справжніми іменинниками. Вітм, ми з нестерпним чеканням на наступної першості, смакуючи наперед можливу гостру суперечку за чільні місця, скажімо, між «Динамо» і «Шахтарем».

Схоже, «Кривбас», «Карпати», «Металіст», мариупольський «Металург» і ЦСКА обов'язково втрутяться в боротьбу за місце під сонцем. І нехай так буде неодмінно.

Минулої суботи відбулася перша звітно-виборна конференція ПФЛ. Її президентом на новий термін абсолютного більшістю голосів обрано народного депутата України Григорія Суркіса. Безперечно, на посаді керівника ліги Григорій Михайлович зробив дуже багато для розвитку українського футболу. Сподіваємося, прислухатися ще більше. Першим віце-президентом ПФЛ став Равіль Сафіуллін («Шахтар», До-

нецьк), віце-президентами — Віктор Межєйко («Металург», Запоріжжя) та Аванділ Мдинаралдзе («Нива», Тернопіль).

За підсумками сезону найкращим футболістом сезону ПФЛ назвали Андрія Шевченка, найкращим тренером — Валерія Лобановського, нарешті, найкращим арбітром — президента АФА Сергія Татуляна.

Футбольне життя в нашій країні — не комора, зачинена на тривалий час на великий замок. За грою скучити не встигнемо. Адже дев'ятий чемпіонат України розпочнеться 12 липня. І цього разу стартують 16 клубів. А ось у наступному турнірі заплановано скорочення складу вищої ліги до чотирнадцяти.

Таким раннім попитом чергового чемпіонату зумовлено насамперед участь кількох українських клубів у матчах перших етапів турнірів європейських. Звичайно, враховуються й інтереси національної збірної, яка так порадувала нас на старті відбіркового турніру Євро-2000. Однак, на жаль, останнім часом зазнала помітних втрат. Перед нашою головною командою стоїть складне і важливе завдання: успішно зіграти в трьох завершальних послідовних з Францією (вдома), Ісландією та Росією (на виїзді). Немає сумніву, що збірну посилить. Гадаю, що місце в ній цього разу знайдеться для новоспечених володарів Кубка Німеччини, гравців бременського «Вердера» — Вальтера Скринніка та Юрія Максимовича, для Юрія Калитвинцева, що грає за турецький «Трабзонспор». Можливо, варто пильніше придивитися до найкращого бомбардира бельгійського «Андерлехта» Олега Яшчука.

Хочеться, щоб у хорошій формі до відповідальних випробувань підійшли всі кандидати до збірної, а не тільки київські динамівці...

Тепер до вашої уваги — результати 39-го туру першості країни в першій лізі.

«Полілля» — «Чорноморськ». 0:2.
Костюк, 64, Головко, 70. На 32-й хв. хмельницький Машок не забив пенальті. На 73-й хв. з поля виключено одесита Ткаченка (дві жовті картки).

«Буковина» — «Металург». 0:2.

Ковалчук, 22, Шашкевич, 23.

«Волинь» — «Торпедо». +:- (запорожці не з'явилися на гру).

ФК «Львів» — «Шахтар-2». 3:3.

Дутко, 15, А. Мазур, 46, Котівенко, 65 — Бутенко, 49, Данченко, 66, з пенальті, Коваленко, 68.

«Нафтовик» — «Динамо-2». 0:1.

Пінчук, 68.

«Явір-Суми» — «Десна». 3:0. Тер-

кулов, 35, 48, Коврижкін, 54.

«Кремін» — «Сталь». 1:3. Пеш-

чук, 61 — Полушин, 14, Цвік, 44, Ареф'єв, 34.

ФК «Черкаси» — ФК «Вінниця».

2:0. Косирін, 11, Агарін, 45.

ЦСКА-2 — «Полісся». 1:1. Дара-

селія, 34 — Софільчак, 82, з пенальті.

Лідирують: «Динамо-2» — 88

очок, «Торпедо» — 77, «Чорномор-

ськ» — 76, ФК «Черкаси» — 73.

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

Старт іграм дав Президент України

Хоча замігання за програмою І Всеукраїнських літніх спортивних ігор тривають уже понад місяць (визначено чимало переможців та призерів, зокрема, позавчора в жіночому баскетболі «золота» удостоєна команда Запорізької області), урочисте відкриття відбулося минулої неділі в Києві, майдані Незалежності. І зроче, це Президент України Леонід Кучма.

У параді взяли участь команди всіх областей, Автономної Республіки Крим, міст Києва та Севастополя. Три триватимуть ще й у липні та серпні.

Висловлюємо глибоке співчуття генеральному директору Українського державного підприємства поштово-телеграфного зв'язку «Укрпошта» Василю Георгієвичу МУХІНУ за приводу тяжкої непоправної втрати — смерті його батька

МУХІНА

Георгія Васильовича

Народні депутати України

І. ШАРОВ, О. ЄДИН, О. СЕРПЕНКО,

Л. СУПРІН.

Колектив Українського державного підприємства поштово-телеграфного зв'язку «Укрпошта» висловлює глибоке співчуття генеральному директору УДПЗ «Укрпошта» МУХІНУ Василю Георгієвичу за приводу тяжкої втрати — смерті його батька

МУХІНА

Георгія Васильовича.

Редактор номера Леонід БРОВЧЕНКО.

Перший заступник головного редактора Анастасія ГОРЛОВ.

Редколегія: Олександр БІЛИК, Леонід БРОВЧЕНКО,

Віталій ЖЕЖЕРА, Володимир КРАСНОДЕМСЬКИЙ,

Світлана ПИСАРЕНКО, Сергій ПРАВДЕНКО,

Анатолій СОЛОНСЬКИЙ, Віталій СУДДА .

За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе

рекламодателі.

Редакція не заводить поділяє позицію авторів публікацій.

За тождеством викладених фактів відповідальність несе автор.

Рукописи не повертаються.

Лікування за читачами — тільки на сторінках газети.

Свідчення про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1999 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Тираж 200581.

Комбінат друку видавництва «Преса України».

252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50

Зам. 0311117.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Бюс України

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса БР України:

252019, м. Київ-19,

вул. М. Грушевського, 5

Адреса редакції:

252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23;

телефакс — 224-72-54;

відділ реклами — 441-86-50, 441-89-34, 441-89-44;

телефакс — 449-85-62.

E-mail: sekret@golos.rel.com